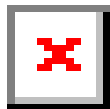

Dosarul nr. 1-438/17
2-1-42326-19062017

Sentință
În numele Legii

03 mai 2023
Chișinău

mun.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
În următoarea componență:
Președinte de ședință Octavian Dvornic
Grefier Dorina Merzâncu, Mariana Chiosa, Irina Țepordei, Daniela
Odajiu, Eugenia Matfei

Cu participarea: procurorului Savca Sergiu, Drozdov Ana, Pavel Vinițchi, apărătorului inculpatului Lopatiuc Marian *****, avocatului Hamureac Oxana în bază de mandat Seria MA nr.1152373, avocatului Vasile Pruteanu în bază de mandat Seria MA nr.1349035, părții vătămate Domrancev Andrei an.n. 24.08.1977, reprezentatului părții vătămate SRL „Betrans” administrator Sapojnic Valeriu, inculpatului Lopatiuc Marian ***** an.n.*****, identificat în baza b/i,-

judecînd în ședință de judecată publică, desfășurată în limba de stat în procedură generală, cauza penală privind învinuirea lui,-

Lopatiuc Marian *****, cod personal *****, născut la *****, cet.al Republicii Moldova, originar din r-nul.Căușeni, s.Tocuz, domiciliat în mun.Chișinău, str.Ismail, *****, studii medii incomplete, supus militar, celibatar, din spusele inculpatului, un copil minor la întreținere, fără grad de invaliditate, fără decorațiuni și ordine față de RM,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.d), art.190 alin.(5) Cod penal.

Procedura de citare legal executată

Termenul de judecare a cauzei: 19.06.2017-03.05.2023

a c o n s t a t a t:

Lopatiuc Marian *****, se învinuiește de către organul de urmărire penală că, în perioada de timp de la 22.05.2014 pînă la 30.05.2014, aflîndu-se în calitate de chiriaș în ap. 12 de pe bd. Decebal 68/1, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, folosindu-se de faptul că nu este observat de nimeni, pe ascuns a sustras un televizor de model „Bravi s Led-EH 3235BH”, de culoare neagră cu telecomandă în valoare de 3699 lei, un cuptor cu microunde de model „Vitek” de culoare sur în valoare de 1000 lei, un aspirator de culoare verde modifacție veche în valoare de 300 lei, un fier de călcat de culoare albă combinat cu sur în valoare de 130 lei, un covor pentru baie de culoare verde în valoare de 200 lei, care aparțin cet. Domrancev

Andrei Iurii și cu bunurilor sustrase a părăsit locul săvârșirii infracțiunii, cauzând părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 5329 lei MD.

Astfel, acțiunile inculpatului Lopatiuc Marian *****, au fost încadrate juridic în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, *Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Tot el, Lopatiuc Marian *****, se învinuiește de către organul de urmărire penală că, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, acționând prin înșălăciune și profitând de încrederea acordată, obținută în rezultatul relațiilor comerciale anterioare cu administratorul SRL „Bettrans”, sub pretextul de a transmite în proprietatea SRL „Bettrans” a unui apartament din blocul locativ aflat în construcție pe șantierul de pe strada Cetatea Chilia, 72, mun. Chișinău, în baza facturilor fiscale semnate de către el a obținut de la SRL „Bettrans” livrarea betonului la șantierul dat în valoare totală de 242720 lei, iar obligațiunile date nu le-a îndeplinit, pe motiv că nu dispune de un astfel de apartament și ca rezultat a însușit suma de 242720 lei, prin ce i-a cauzat SRL „Bettrans” un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

Astfel, acțiunile inculpatului Lopatiuc Marian ***** au fost încadrate juridic în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, Escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

Prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău oficiul reprezentarea învinuirii în instanța de judecată, Pavel Vinițchi din 23 februarie 2023, s-a dispus modificarea învinuirii și anume: inculpatului Lopatiuc Marian ***** încriminându-i infracțiunea prevăzută de art. 190 alin.(5) din Codul penal, escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare și prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, săvârșită în proporții deosebit de mari și infracțiunea prevăzută de art.186 alin. (2) lit. d) Cod penal, , adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

*Inculpatul Lopatiuc Marian *****, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată din data de 17.11.2021, vina în comiterea infracțiunii nu a recunoscut-o și a comunicat următoarele:*

În 2010 se ocupa cu construcții, presta servicii. A procurat în sectorul Buiucani or. Durești împreună cu Cuciuc Valeriu, două terenuri pentru construcții , după care a făcut proiectele, actele și a început construcția a două clădiri cu patru nivele, cu 8 apartamente în fiecare casă. În 2011 a ridicat prima casă și la începutul a celei de-a 2-a case, a făcut cunoștință cu Sapojnic Valeriu, administratorul firmei Betrans. După mai multe discuții au convenit ca Valeriu, inclusiv firma Betrans să-i presteze servicii de beton, inclusiv aducerea betonului, în schimbul căreia s-au obligat să-i dea un apartament în prima casă care era construită. A făcut un contract de colaborare, și tot 2012 a scris apartamentul după Valeriu din str.Sratan 2, or. Durești.

În 2011 vizavi de Buiucanii vechi mai avea 8 construcții, printre care și la Cetatea Chilia 72, or. Chișinău și la Ciocana, str. Ion Dumeniuc. La ciocana, avea toate actele în regulă inclusiv autorizație. A început lucrările, dar a intervenit Primăria or. Chișinău și i-a retras autorizația de construcție, și s-a judecat trei ani, a câștigat judecățile, dar autorizația nu i s-a eliberat pentru a construi mai departe.

Tot în 2011, a găsit lotul de pe str. Chilia, 72, a achitat un avans de 12 mii euro și a făcut un anti contract la notarul din str. Alba Iulia 5, la care a participat Raiățchi Tatiana stăpîna lotului și Crețu Leonid. Ei, cu avansul lui, au cumpărat casa mamei sale ca să elibereze terenul.

În 2011 după ce a făcut anticontract, i-au făcut procură pentru demolarea casei și să pornesc construcția.

A făcut proiectul, pentru construirea unei case de 24 apartamente, a avut declarație și de la vecini. În timpul acesta, având în vedere că colabora cu Valeriu, firma Betrans, i-a propus să-i de-a beton pentru construcția de la Cetatea Chilia, în schimbul căreia el urma să primească un apartament. Construcția început-o firma Maricons Grup, al cărei fondator și administrator era el. A făcut o înțelegere cu Valeri Sapojnic ca să facă un contract, la care nu erau toate actele, a hotărât să o facă pe facturi și când vor fi gata actele vor face și contractul referitor la apartamentul pe care trebuia să-l primească Sapojnic în schimbul betonului care trebuia să-l aducă.

Construcția se desfășura odată cu construcția de la Ciocana, la care au fost stopate lucrurile. A început construcția pe str.Chilia, actele nefiind gata. În 2012 a demolat casele, a săpat fundamentul, l-a contactat pe Valeriu Sapojnic și el i-a adus prima partidă de beton, după care au mai urmat încă trei livrări, în sumă 243 mii lei, la care era prezent și semna toate facturile. Însă după ce a ridicat primul nivel al construcției, Inspectoratul în Construcție i-au stopat lucrările și el a început a perfecta actele pentru a prelungi lucrările. Tot în timpul acesta el construia, opt case de tip familia în Durești în str.Gribov și 4 case pe str.Păcii, inclusiv când mergea construcția pe str. Stratan 2. Însă din motive că s-a stopat lucrările de la Ciocana, s-au stopat și construcțiile celelalte. Persoanele care investeau banii în construcții au început să să-l amenințe, sperie, chiar a fost și bătut, i-au pus banii cu procente foarte mari, care erau imposibil de achitat. Toate acestea a durat un an de zile.

În aprilie 2014, fiind bătut foarte tare și amenințat, el a plecat pe o vreme din țară, în Rusia.Toate actele ce avea de la firmă au rămas la oficiul de pe str.Tighina. Persoanele care îl amenințau, au luat actele și fără dreptul său i-au luat aproape toate construcțiile. I-au luat terenul de la Cetatea Chilie și l-au pus în gaj fără știrea sa.

La procurarea terenului a participat dna.Nadejda, ea a pus 35 mii și 12 mii a pus el și nu i-au ajuns bani și a împrumutat de la Cuciuc 8 mii euro, dar partea lui să o pună după dînsul. Când a pus lotul în gaj nu i-a spus lui. Dna Nadejda i-a dat lui Cuciuc 20 mii euro și restul i-a luat ei, că au luat în gaj cu 35 mii. El a rămas cu betonul care l-a luat de la Sapojnic și actele semnate de către el, au rămas pe seama sa. În 2016, neștiind că este dat în căutare a fost reținut la Vama de la Ucraina și transportat în Moldova timp de patru luni de zile. În Moldova i s-a adus la cunoștință că are dosare penale legat de lotul de la Botanica de pe str. Chilia 72. După un an de zile de reținere, în 2017 a fost eliberat din penitenciarul nr.13. A fost la Balan Eugen care era stăpînul de la str.Cetatea Chilie și i-a lămurit situația în care s-a pomenit. Balan Eugen l-a înțeles și i-a făcut procură ca să facă toate actele ca să poată construi casa din str. Chilia și să demonstreze că nu este vinovat.

În septembrie 2018, a primit certificatul de urbanism pentru construcția casei de pe str. Cetatea Chilie, și la începutul 2019 a primit și autorizația de construcție.

În tot timpul acesta betonul primit de la Sapojnic Valeriu, se afla pe lotul din str. Cetatea Chilie, el nu au fost luat de acolo, sau strămutate. Începând construcția le-a folosit în construcție pentru care a primit autorizație. A avut înțelegere cu persoanele care investesc în construcție, le-a adus la cunoștință că betonul și blocurile care sunt pe teren trebuie achitate. El ajută cu construcția dar ei achită pentru blocuri. La momentul de față casa este ridicată și finalizată 80 %. Investitorii care finanțează construcția i-au înapoiat banii pentru beton și blocuri la care el s-a achitat cu firma Betrans. La care Sapojnic reprezentatul Betrans i-a făcut declarație notarială că nu are pretenții la persoana sa.

Se consideră nevinovat, a demonstrat că nu a luat acești bani și ei au fost returnați firmei Betrans.

*Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată din data de 02.02.2022 inculpatul Lopatiuc Marian ***** a comunicat următoarele:*

La data de 17 a vorbit despre faptul de ce nu a putut să dea în exploatare. A adus actele, autorizațiile de la Botanica. Acolo sunt toate judecățile, 3 ani de zile de în care s-au judecat la Ciocana, pentru că a văzut că la ei lupta e grea cu Primăria.

La întrebările adresate, a mai comunicat:

Tot ce a vorbit data trecută le-a prezenta astăzi. Data trecută nu le-a prezentat pentru că ele nu erau la dânsul. Erau la persoanele care nu voiau să i le dea. Dânsul are copii și originalele. Se obligă să le prezinte în ședința viitoare. Persoanele care au cumpărat terenul care la Botanica îl construiește, s-au achitat într-un mod cu dmn. Valeriu, la care dânsul a dat o declarație notarială că nu mai are la dânsul obiecții. Dânșii au declarația, au prin ce mod s-a achitat, au de la Cadastru extras. În aceste acte este familia persoanei care s-a achitat și căruia îi aparține acum terenul. Nu a luat el bani, el a construit, le-a explicat persoanelor și ei s-au achitat cu firma de construcții.

A menționat că, cu dmn Sapojnic ei au avut un contract la Durlești, Buiucanii Vechi, pe un apartament de pe strada Zavatin 2 pare-i-se, la care firma SRL Bettrans, el ca persoană fizică a avut contract cu Bettrans, la care ei pentru apartamente s-au achitat cu beton. El a semnat contractele, dar pe procură. Al doilea contract care legat de Botanica, de pe Cetatea Chilie, el toată marfa a luat-o pe facturi, el s-a semnat pe toate facturile, dar contractul, dmn Valeriu i-a dat contractul, dar ei nu l-au semnat pentru că nu aveau toate actele. Ei au discutat că după ce iau toate actele de la Primărie semnează contractul: Oricum toată marfa a fost luată pe facturi, la care el a semnat toate facturile ca administrator al firmei Maricons Grup. La ei nu a fost înțelegere, a avut un contract prealabil la un apartament pe care l-a achitat, așa a vrut să lucreze mai departe, Nu a fost nici un gând să nu lucreze sau să nu achite firmei Bettrans. Se fac actele de a da în exploatare obiectul de pe Cetatea Chilia 72.

A mai comunicat că, a primit beton de la Bettrans, sunt facturile, dar nu ține minte cantitatea. Corespunde suma de 242.720 lei indicată în rechizitoriu pentru beton. Pentru construcția de pe Cetatea Chilie 72 a primit beton. Pe facturi ei au luat beton, dar în realitate ei au luat beton și blocuri de beton, dar la aceeași sumă. La dosar sunt anexate și pozele la beton care au fost 4-5 ani în urmă pe teritoriu. Sunt documente potrivit căruia a fost făcută și evaluarea acelui beton. Ei au făcut fundamentul pe strada Cetatea Chilie 723 și au ridicat primul nivel, demisol. El având procură cu doamna Postică Nadejda și Rață Dumitru, pe baza la procură a început lucrările în construcții. Procura tot este la dosar. Ei au avut procură între Nadejda Postică, Rață Dumitru și Maricons ca să facă actele, să construiască. Nu a avut actele pentru construcții la momentul când a început construcția, actele și cererea erau la Primărie. Legal nu avea dreptul să construiască, dar, reieșind din faptul că la Ciocana în paralel el avea toate actele în regulă a început construcția, primarul i-a oprit construcția. El a cheltuit acolo peste 40.000 euro și nu a putut construi. El așa și i-a spus lui domnul Valeriu. El și-a luat riscul asupra sa ca să înceapă lucrările și făcea actele, ca să vadă dacă nu are probleme cu vecinii. Din înțelegerea lor verbală trebuia să-i dea un apartament. Dacă ceva nu se primește cu documentele, la ei a fost o înțelegere că el îi întoarce banii. De aceea, după un an de zile ei au avut o înțelegere că trebuie să-i întoarcă banii. Pe facturi el îi era dator cu bani, nu cu apartament. Suma dată, după atâta vreme, după problemele care le-a avut, a fost plecat peste hotare, a revenit în țară a găsit cumpărători și a întors banii cu adausuri către Bettrans. Persoanele care au cumpărat locul au

avut o înțelegere cu domnul Sapojnic și le-a dat o mașină în sumă de 380.000 lei. Suma dată a întors-o stăpânul lotului care construiește acolo casă acum. Bani au fost achitați acum, în 2021.

A indicat că, ei au avut o înțelegere, a avut și el parte cu bani din aceste terne, dar documentar acest teren a fost scris pe domnul Tuciuc și doamna Nadejda. Ei i-au făcut procură ca el să poată face documentația pentru construcție. Nu el, dar firma Maricons. Oficial el nu a fost înregistrat ca proprietar. Nu a primit bani pentru materialele de construcție pentru terenul de pe Cetatea Chilie de la doamna Nadejda Postică. Beneficiari ai terenului și construcției sunt 3 persoane care au procurat lotul de la Balan Eugen. Acele 3 persoane sunt Garaba Chiril, Cainarean Galina, Budur Ion. A avut o înțelegere cu ei, când se ridică construcția să achite materialele de construcție firmei Bettrans. De comun acord toți trei s-au achitat cu Bettrans pentru marfa livrată.

A mai comunicat că, Garaba Chiril este în viață. Firmei Betrans i s-a oferit o mașină în sumă de 380.000 lei. Contractul de vânzare-cumpărare prin procură el l-a încheiat pentru că persoana era plecată peste hotare. Așa a fost înțelegerea între dânsul și Garaba, să încheie el contractul ca să fie el mai liber. Garaba era plecat peste hotare.

Pe episodul în baza învinuirii pe art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal, inculpatul Lopatiuc Marian, a comunicat că, citind învinuirea pe 186, datele care sunt dispărute, bunurile materiale din apartament, el la vremea ceea nici nu era în țară. Oricum el, chiar fiind vinovat, i-a restituit paguba materială domnului și el a depus cerere că nu are pretenții față de el. Materialele care au fost furate s-au găsit la doamna Olga, familia nu o ține minte. Ea a spus că a luat materialele crezând că sunt ale lui. Când a semnat acordul, era după un an de zile de detenție când încă nu puteam judeca. El nu a furat nimic, el nu era în țară. Nu a putut fura dacă nu era în țară. Probabil atunci avocata nu i-a explicat. El a întors persoanei suma pentru că nu era una mare. I-a întors paguba morală și a depus cerere să se înceteze paguba morală. Studiind cauza se vede clar că el nu a putut fura pentru că nu era pe loc. Știa că atunci a depus cerere, de aceea nici nu s-a pregătit să dea declarații. El nu a fost în țară, nu este vinovat, a întors paguba și a depus cerere de încetare a procesului.

A mai comunicat că, el de mai mult tip se folosea de apartamentul doamnei, nu mai ține minte cum o cheamă, ei au mai multe apartament și le dau în chirie. În acel apartament el era cu Olga, nu ține minte familia. Cu Olga abia făcuse cunoștință, de o lună de zile și a hotărât să încerce să trăiască împreună. Pare-i-se a început să locuiască împreună din mijlocul lunii martie 2014. El a achitat chiria pe o lună de zile, dar fiind impus, având probleme, a fost nevoit să plece din țară. A plecat din țară pe 17 aprilie 2014 sau în luna mai. În apartament a rămas doamna Olga cu feciorul său. Apartamentul era mobilat cu televizor, cu pat. Nu a făcut nici un contract și nici un act de primire-predarea a bunului. A făcut cunoștință cu dosarul acesta abia când a fost readus în Moldova, el nici nu știa de așa ceva. Nu ține minte data și luna, dar se pretinde că lucrurile au fost furate după ce a plecat el din țară. Nu are atribuție cu furtul bunurilor indicate în învinuire, dar oricum a întors paguba.

A mai indicat că, el când a venit în țară i s-a făcut cunoștință cu ordonanța. În țară a revenit în 2017. Peste hotare a plecat în aprilie sau mai. Sunt actele de la vamă când a trecut vama. Are pașaportul unde este indicat când a trecut hotarele. A anexat la dosar actele. El a achitat deodată chiria, când a intrat în apartament, în luna martie. Cu Olga a locuit în acel apartament o lună sau o lună jumate. El a plecat primul din apartament și a lăsat cheile la casa mamei lui, în centru. Olga a rămas în apartament, ea a fost și a luat cheile de la părinții lui pentru că ea nu era acasă când el a plecat. Bunurile din acel apartament aparțineau stăpânului. El a citit

declarațiile lui Olga despre unele bunuri din apartament. După câte ține minte la dânsa acasă au fost găsite televizorul și alte lucruri din apartament și ea a spus că a crezut că sunt, lucrurile lui, de aceea și le-a luat. Cât a locuit cu Olga ea i-a dat niște bani, dar el fiind la Russia i-a trimis bani, i-a întors datoria. Ea nu i-a spus nimic de materiale, deja când a venit în Moldova a aflat despre tot. Nu a vândut televizorul din apartament doamnei Olga. Nu a sustras celelalte bunuri din apartament. Nu ține minte data când a achitat chiria.

A mai comunicat că, ei împreună au închiriat apartamentul. Ei se cunoșteau deja de vreo două săptămâni înainte ca să ia apartamentul. Cu domnul Andrei se cunoșteau de mai mulți ani și când l-a întrebat de apartament a spus că are la Botanica. El a fost la dânsul, a făcut copia buletinului, poate a făcut și un contract, i-a dat banii și gata. La tot acest proces Olga nu a participat. După asta a venit Olga și ei au început să locuiască împreună. Când Olga a venit el deja era în apartament. Când domnul Andrei venea să verifice apartamentul, Olga era acolo.

*Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată din data de 23.02.2023 inculpatul Lopatiuc Marian ***** a comunicat următoarele:*

Susține declarațiile pe care le-a dat anterior și nu are ce adăuga.

Reprezentantul părții vătămate Sapojnic Valeriu, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată din 13.11.2017 a declarat:

Din cei prezenți în sală îl cunoaște pe Lopatiuc Marian. Pe inculpatul Lopatiuc Marian ***** îl cunoaște din următoarele circumstanțe, dat fiind faptul că este administrator la S.C. „Bettrans SRL se ocupă cu livrarea de beton. În an.2012 a plasat un anunț publicitar în presă pentru vânzarea de beton, la care a recepționat o persoană care ulterior a fost inculpatul Lopatiuc Marian. La sfârșitul verii începutul toamnei an.2012 Lopatiuc Marian s-a adresat cu o propunere de a livra beton pentru construcția unei case multietajate în schimbul unui apartament, el nu a fost de acord deoarece tranzacția îi părea neclară. Lopatiuc Marian de mai multe ori l-a sunat, avea întrevederi cu el în care în mod insistent solicita să accepte conlucrarea la acest proiect. De fiecare dată el refuza din motive că tranzacția i se părea dubioasă. La începutul lunii octombrie 2012 în cadrul unei întâlniri cu Lopatiuc Marian acesta i-a prezentat un șir de xerocopii și anume, contract de vânzare-cumpărare a unui teren cu nr.1460 din 30.03.2012 unde obiectul vânzării era terenul cu destinație construcție pe adresa Cetatea Chilia 72 unde cumpărător erau două persoane printre care era Cuciuc Valeriu deținător a 40 % cotă parte și a doua persoană era Postica Maria deținător a 60 % cotă parte, actul de înregistrare „Maricons-Grup” SRL și extrasul de la Camera înregistrării de Stat al acestei întreprinderi unde Lopatiuc Marian era deținător de cota 100 %. Dat fiind că îl cunoștea anterior pe cet.Cuciuc Valeriu din altă tranzacție anterioară cu participarea lui Lopatiuc Marian și fapt că îl cunoștea pe Cuciuc Valeriu de o persoană demnă de încredere el a promis că se v-a gândi luând legătura cu Cuciuc Valeriu prin numărul de telefon dat mie de către Lopatiuc Marian, dar de mai multe ori a sunat însă Cuciuc Valeriu așa și nu i-a răspuns, la ce Lopatiuc Marian i-a spus că Cuciuc Valeriu nu este în țară la acel moment. Necâtând la toate Lopatiuc Marian în permanență insista să efectueze livrarea de beton, iar toate documentele vor fi perfectate pe parcurs din motive că este presat de timp și termenii îl apasă, afirmând că aceste 40 % din terenul nominalizat în realitate îi aparțin în jumătate cu Cuciuc Valeriu, iar Lopatiuc Marian pur și simplu nu a dorit să figureze în acte și deoarece mai avea tangente comerciale cu Lopatiuc Marian și Cuciuc Valeriu ar trebui să aibă deja încredere în ei. Astfel, nu este escroc și circumstanțele îl impun să activeze mai operativ, propunând în schimbul achitării un apartament de 2 sau 3 odăi la alegerea mea în blocul corespunzător la prețul de 300 euro pentru 1 m/2. Deși nu era convins, a efectuat livrările fiind supus înduplecărilor lui Lopatiuc

Marian având încredere în cele spuse de el. Corespunzător a efectuat livrările de beton și blocurile de construcție în luna octombrie 2012 în sumă de 78340 lei, noiembrie 2012 în sumă de 109620 lei și decembrie 2012 în sumă de 54760 lei, în total 242720 lei ce reprezintă echivalentul de 15300 euro la cursul mediu de schimb a BNM de 15,9 lei pentru 1 euro.

Așa a fost înțelegerea. Mai apoi construcția s-a stopat, iar Lopatiuc Marian început să se eschiveze de la întâlniri, de a nu răspunde la telefon, de a schimba nr.de telefon sau a promite diferite lucruri în privința achitării, dar de câte ori promitea ceva niciodată nu își onora obligațiunile. Promitea achitări, spații de locuințe în diferite alte blocuri pe care dânsul le efectua în alte sectoare, inclusiv promitea și reînceperea construcției stopate de pe adresa Cetatea Chilia 72. în sfârșit la insistența sa pe data de 07.02.2014 a avut o întâlnire între el, Lopatiuc Mariana și Cuciuc Valeriu la sediul ultimului care este situat în sect.Centru al capitalei. În cadrul acestei întâlniri Cuciuc Valeriu a afirmat că întreaga cotă parte de 40 % îi aparține lui Cuciuc Valeriu în mod exclusiv, iar afirmațiile lui Lopatiuc Marian că jumătate din această cotă îi aparține lui Lopatiuc Marian sunt niște minciuni. Astfel el a înțeles că Lopatiuc Marian l-a înșelat și nici nu avea și nici nu putea să-i acorde în viitor un spațiu locativ în blocul de pe adresa Cetatea Chilia 72. Lopatiuc Marian a propus să îi acorde ceva timp pentru că este în etapa de construire a unor blocuri în orașelul Vadul lui Vodă, unde el vânzând careva spații locative va obține suma suficientă de bani pentru a se achita integral cu el. La insistența lui Cuciuc Valeriu care a spus te rog dă să îi mai acordăm lui Marin Lopatiuc încă o șansă, poate că va reuși măcar de data asta. Neavând altă soluție el a acceptat propunerile lui Lopatiuc Marian având înțelegerea că până în vara 2014 se va achita pentru marfa livrată. Însă în mai 2014 Lopatiuc Marian a fost de negăsit. Ținând legătură cu Cuciuc Valeriu acesta l-a informat că Lopatiuc Marian este plecat din țară, iar apoi tot Cuciuc Valeriu l-a informat că sunt mai multe plângeri pe numele lui Lopatiuc Marian, inclusiv și dosar penal deschis la sectorul Buiucani, mun.Chișinău. În aceste circumstanțe în februarie 2015 el s-a adresat cu cerere către organele de urmărire penală pentru precăutarea cazului dat.

La întrebările adresate, a mai comunicat:

Până la data de 07.02.2014 el l-a cunoscut în general pe Cuciuc, crede că nu știa despre faptul că Lopatiuc Marian l-a înșelat pe el. El nu s-a întâlnit cu el până atunci.

Activa ca persoană fizică în baza procurii eliberate de Cuciuc Valeriu, autenticată notarial și valabilă la acel moment, unde avea dreptul să semneze contracte, să reprezinte interesele lui Cuciuc Valeriu în toate organele de stat și cele private. În primăvara an.2012 în baza acestui contract au început livrările de beton conform înțelegerii verbale cu Lopatiuc Marian, urma să fie transmis în proprietate un apartament în blocul dat, iar documentele urma să le perfecteze pe parcurs. După efectuarea câtorva livrări, dacă nu greșește, mai, iunie 2012, la notar în sect.Buiucani al mun.Chișinău a fost semnat acest contract de investiții, unde a și făcut cunoștință cu Cuciuc Valeriu, după perfectarea contractului de investiții el a efectuat livrările de beton pentru apartamentul din sect.Durlești în mod integral care până în prezent nu este dat în exploatare. Ei aveau un dosar penal deschis la Judecătoria Buiucani unde Lopatiuc Marian este inculpat. Toate facturile fiscale de primire a bunurilor materiale pentru șantierul din sect.Durlești erau semnate de Lopatiuc Marian în calitate de persoană fizică ca antreprenor.

Cazul lor cu cel de la Judecătoria Chișinău, sediul Centru au tangență doar adresa juridică, dar acolo el nu are calitate de parte vătămată și nici nu participă în genere.

Contractul de investiții a fost încheiat între el și Cuciuc Valeriu ca persoană fizică și dat fiind faptul că nu a fost executat s-a intentat dosar penal unde inculpat este Lopatiuc Marian.

Plângerea a fost scrisă de dânsul personal și a considerat că Lopatiuc este vinovat, deoarece el recepționa. În ordine civilă nu s-a adresat pentru a rezilia contractul. El se ocupă cu livrarea fizică a betonului și cu vinderea. Betonul livrat în octombrie-decembrie 2012 a fost livrat pe adresa Cetatea Chilia 72, iar betonul a fost ridicat personal de Lopatiuc Marian, el a venit și le-a încărcat cu mașina lui.

În decembrie 2012 s-au stopat livrările de beton. Niciodată în acest timp nu au fost achitate livrările, el livra dar nu se achita nimic. El consideră că Lopatiuc Marian avea intenție materială, i-a propus un apartament sau două în schimbul livrării betonului. I-a promis apartament doar pe adresa Cetatea Chilia 72. Livrările de beton și blocuri de construcții au fost livrate doar pe adresa Cetatea Chilia 72. Reacția sa a fost că a fost indignat, iar reacția lui Lopatiuc Marian a fost cea de a aplană situația și de aceea a solicitat timp suplimentar pentru a finisa șantierul din or. Vadul lui Vodă și că el o să se achite. El s-a interesat de activitatea anterioară a lui Lopatiuc Marian și de la el personal și de la altcineva, iar Cuciuc Valeriu nu a mai reușit să dea de el, deoarece el era preot și era foarte ocupat. În decursul verii 2014 el urma să finiseze șantierul din or. Vadul lui Vodă și alte șantiere din mun. Chișinău și urma să achite, dar după cum a spus el a dispărut. Acele luni suplimentare de la întâlnirea din 07.02.2014 până în vara 2014 solicitate de Lopatiuc Marian au fost pentru a-și pregăti evadarea. Cuciuc Valeriu sunt convins că poate să afirme faptul că Lopatiuc Marian l-a înșelat. Cunoaște așa persoană Pelivan Ion care a fost angajat la firma lor în calitate de șofer. Pelivan Ion îl cunoaște pe Lopatiuc Marian. Până astăzi a discutat cu Lopatiuc Marian care îi promitea că o să îi achite prejudiciul doar ca să îi mai acorde timp și doar în urma tranzacției. Administratorul și fondatorul firmei „Maricons-Grup” SRL era Lopatiuc Marian. Facturile erau semnate de către Lopatiuc Marian în calitate de administrator al „Maricons-Grup” SRL. El nu cunoaște cum și în ce condiții Lopatiuc Marian a avut accesul la terenul acela, nu cunoaște care erau împuternicirile lui Lopatiuc Marian. Lopatiuc Marian l-a solicitat pe el ca să îi livreze betonul. El nu cunoaște cum de i-a permis Cuciuc lui Lopatiuc accesul pe teren. Anterior a mai avut tranzacții cu Cuciuc Valeriu. Cum a spus anterior la începutul an. 2012 Lopatiuc Marian a recepționat la anunțul în presă, a fost semnat un contract între SRL „Betrans” și Lopatiuc Marian ca persoană fizică de livrare a betonului la șantierul construit de Lopatiuc Marian în sect. Durlești al mun. Chișinău, atunci el.

Pretenții față de Cuciuc Valeriu nu are. Din spusele procurorului Mihăilă Gheorghe el a comasat toate plângerile într-un singur dosar, se află la urmărirea penală încă.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată din data de 07.02.2023 reprezentantul părții vătămate, Sapojnic Valeriu a comunicat următoarele:

Referitor la cererea depusă la data de 22 aprilie 2021 și cererea de concretizare a acțiunii civile depusă astăzi, la data de 07.02.2023, a spus următoarele. În realitate, modificarea efectuată prin cererea de concretizare este nu altceva decât întoarcerea la acțiunea civilă inițială, din următoarele considerente. Lopatiuc Marian nu o singură dată a solicitat de la el să-și retragă pretențiile față de dânsul în cadrul procesului penal. La ce, nu o singură dată el a spus că doar cu repararea integrală prejudiciului cauzat va fi posibil așa ceva. O dată dânsul i-a spus că toate bunurile sale, toate activele sale pe care le are, șantierele în curs de executare sunt pe terțe persoane, cumătri, prieteni, etc. Și el nu v-a putea niciodată obține de la dânsul reperarea prejudiciului, chiar dacă v-a avea o hotărâre de judecată. Tot atunci, dânsul, i-a propus să efectueze o tranzacție de vânzare-cumpărarea a unui mijloc de transport pentru care dânsul are procură de vânzare, iar pe restul prejudiciului neacoperit de această sumă dânsul va restitui până la 31 iunie 2022. Astfel, el a fost nevoit să-i transmită, în baza contractului de vânzare, lui

Lopatiuc Marian suma indicată, însă în schimb tot banii aceștia dânsul trebuia să-i transfere pentru acoperirea prejudiciului cauzat firmei Betrans, prin virament bancar sau prin alte metode. În această ordine de idei, până la 31 martie 2022, el era să fie cu prejudiciu practic reparat din partea lui Lopatiuc Marian, iar pe 31 iunie 2022, cu prejudiciul integral reparat din partea lui Lopatiuc. Nimic din cele spuse dânsul nu le-a efectuat. Drept rezultat, el stă cu o mașină care nu-i trebuie și fără prejudiciu reparat. În această ordine de idei, el a intervenit cu o cerere de concretizare care în realitate prejudiciul nu a fost reparat.

La întrebările adresate, a mai comunicat:

Această discrepanță a apărut din motivul că, la data efectuării tranzacției, toate tranzacțiile cu privire la imobil se efectuau în euro. De aceea, la moment cutuma pe piață este aceeași. Este unanim cunoscut că prețurile la apartamente în mun. Chișinău, sunt evaluate în euro, iar achitate în lei. Inițial, domnul Lopatiuc i-a propus în schimbul betonului livrat în baza facturilor fiscale imobil la preșul de 300 sau 350 euro m². Dat fiind că la momentul înaintării acțiunii cursul de referință euro-lei moldovenești s-a schimbat, respectiv, în acțiunea civilă el a solicitat contra-echivalentul în euro, ce reprezenta o altă sumă în lei. 19.000 euro i-a dat lui Lopatiuc pentru mașină. Sensul era ca dânsul să acopere prejudiciul cauzat de dânsul, nu de el. El trebuia de la firma Maricons Grup să transfere banii la firma Betrans. El i-a dat automobilul. A avut loc o tranzacție de vânzare-cumpărare. Automobilul într-adevăr corespunde prețului de pe piață, aici nu s-a înșelat. Cum să-l controlez. La momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare care a avut loc pe strada Varnița. Ei nu au încheiat tranzacția în fața notarului, ci la stația de înregistrare a mijloacelor de transport de pe strada Varnița. A încercat, a mers cu mașina aproximativ vreo 4 zile în noiembrie 2021 și în septembrie 2022 tot vreo 4 zile. Intenționează să întoarcă automobilul. Dacă dumnealui nu este împotriva să-l ia. Dar scopul nu e acesta, scopul este repararea prejudiciului. Pe 1 noiembrie a avut loc vânzarea-cumpărarea automobilului, iar la data de 17 noiembrie, înainte de ședința de judecată a fost semnată declarația autenticată notarial. Cele consemnate în declarație nu corespund realității. La moment. Toți credeau, că Lopatiuc își va executa obligațiunile. A făcut tranzacția respectivă, or, nu era în pierdere pentru că rămânea cu mijlocul de transport. Bani nu au fost transferați firmei. De aceea a fost nevoit să intervină cu o cerere de concretizare. Nu are o confirmare că i-a transmis banii lui Lopatiuc în mărime de 19.000 euro. Venitul ratat, formula a fost următoarea: prețul de intrare a apartamentului era 350 euro per m², prețul mediu de vânzare pe piață în anul 2013, în sectorul Botanica mun. Chișinău era aproximativ 550 euro per m². Adevărul e că el deja avea un cumpărător potențial care a fost la fața locului, i-a plăcut amplasamentul, însă în final nu a avut ce cumpăra. Diferența venitului ratat reprezintă prețul de intrare și prețul de piață la acel moment. Dobânda de întârziere, a calculat-o în conformitate cu prevederile Codului Civil, începând cu data 01.01.2013, data când dumnealui i-a spus că deja o să primească hârtiile la mână și o să poată vinde imobilul și a fost calculată doar până pe data de 22.04.2021.

Susține tot ce a spus până în prezent. Alte declarații nu are.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată din data de 15.12.2017 partea vătămată, Domrancev Andrei a comunicat următoarele:

Din sală îl cunoaște pe inculpatul Marian Lopatiuc. Cu Lopatiuc Marian s-au cunoscut câțiva ani în urmă, aproximativ în anul 2014-2015, dat fiind faptul că acesta închiria de la ei un apartament pe bd. Decebal 68/1 ap. 12, mun. Chișinău. A închiriat apartamentul pentru o lună de zile cu condiția achitării și a comunalelor. Când a venit perioada de achitare a serviciilor comunale a început să-l telefoneze, dar acesta avea telefonul deconectat. Așa a ținut 3 zile. În a 4

zi a luat cheia de rezervă și a plecat la apartament. Ușa apartamentului era închisă cu cheia, dar în apartament nimeni nu se afla. Din apartament erau dispărute televizorul, cuptorul cu microunde, aspiratorul, covorașul din baie. După aceasta el a chemat poliția, poliția a venit, a întocmit proces-verbal. Prejudiciul total era 5000-5500 lei. După aceasta a plecat la Comisariatul Botanica, pare-i-se a scris o cerere și atât. După jumătate de an s-a dus la Comisariat și i-au spus că au găsit televizorul, dar unde se afla inculpatul nu cunoșteau. După aproximativ un an a primit o scrisoare de la Procuratura Botanica, s-a prezentat la ei și i-au spus că domnul Lopatiuc se află în căutare și cum vor afla ceva îl vor anunța.

La întrebările adresate, a mai comunicat:

Lopatiuc locuia în apartament cu o femeie cu copil. Conform rechizitoriului prejudiciul total este de 5329 lei și confirmă această sumă. S-a împăcat cu inculpatul. La acest moment careva pretenții la inculpat nu are. Solicită încetarea urmăririi penale în privința lui Lopatiuc Marian conform art. 109.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată martorul Pelivan Ion a comunicat următoarele:

Din ce-i prezenți în sală cunoaște pe directorul S.C. „Betrans SRL” Sapojnic Valeriu, și pe domnul Marian Lopatiuc. Îl cunoaște ca domnul Marin așa era prezent la obiect. Cu domnul Lopatiuc nu se află în relații de rudenie. În toamna anului 2014 l-a cunoscut pe inculpat, activa în calitate de șofer la „Betrans SRL”. A activat în calitate de șofer la „Betrans SRL” pe perioada de 2008-2015. În toamna anului 2014 a cărat beton la șantierul de pe str. Cetatea Chilia, numărul nu ține minte, unde Lopatiuc activa în calitate de prorab a construcției. El era permanent acolo, el semna facturile. Din auzite a aflat că domnul Lopatiuc a dispărut, știe că era prin Rusia.

La întrebările adresate, a mai comunicat:

Nu-și amintește exact câte rute a făcut până la șantier, dar mai mult de 30 a fost, care a dus beton pe str. Cetatea Chilia. Din toamna anului 2014 aproape un an de zile a dus beton la construcția de pe str. Cetatea Chilia. Domnul Marian permanent era pe șantier. Betonul era pregătit pentru construcții. Ei de fiecare dată duceau betonul în stare lichidă fiind gata pentru efectuarea construcției. Concretizează că pe domnul Lopatiuc îl cunoaște din anul 2012. Îl cunoaște ca pe o persoană care era responsabilă de obiect. Beton a dus și în alte locuri. De fiecare dată când venea cu betonul aducea facturi. Chiar dacă Marian nu era pe loc îl telefona și venea și semna facturile. Ei permanent când ieșeau de la fabrică sau uzină ieșeau cu facturi, indiferent cui livrau betonul. Fără facturi nu puteau ieși de pe teritoriu. Fiecare factură o prezenta domnului Marian și o semna că a primit betonul. Dumnealui semna mereu după ce descărcau betonul, după care plecau. Pe factură este indicat marca betonului, metru cub, și prețul la metru cub, și suma totală a betonului livrat. Facturile semnate le preda domnului Director Sapojnic Valeriu. Când ajungea la obiect prima dată întreba mereu cine este răspunzător, după care i se prezintă prorabul și se apropie. Dumnealui nu i-a prezentat nici un act că este prorab.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată din 06.03.2018 martorul Cuciu Valeriu a comunicat următoarele:

Din cei prezenți în sală cunoaște pe inculpatul pe nume Lopatiuc Marian și pe domnul Sapojnic Valeriu. Cu domnul Lopatiuc în relații de rudenie nu este. Este de de acord să dea declarații. Atât pe inculpat cât și pe domnul Sapojnic îi cunoaște în urma activității, sunt în relații normale. Pe domnul Lopatiuc îl cunoaște aproximativ din anul 2008-2009, când el făcea o construcție și dumnealui îi presta servicii în construcții. Cunoșcându-l în anii 2010-2011 a înțeles că se ocupa cu mai multe construcții în oraș, mai venea la el cu idei de construcții cu metode și

propuneri de a construcții, careva construcții împreună. El în acea perioadă se ocupa cu construcția de case pentru vânzare. În 2010 la propunerea lui a făcut cu el 2 societăți civile în care au fost mai mulți oameni sociați de construcții din care făcea parte și firma lui Lopatiuc Marian care se numea Mariconsgrup, unde a fost implicat construia town house. Așa l-a cunoscut pe Lopatiuc Marian.

La întrebările adresate, a mai comunicat:

Pe Cetatea Chilia nu a avut, este un caz aparte. În anul 2014 Lopatiuc Marian s-a apropiat de el cu o rugămintă să-l ajute cu bani, și l-a întrebat pentru ce bani și i-a spus că are un proiect de construcție pe str.Cetatea Chilia în care dorește să construiască ceva și a alocat stăpânilor o sumă de bani în care a avut un contract pe un an de zile făcut, și dacă nu alocă suma de bani zilele acestea pierde terenul. Atunci a căzut de acord să-i împrumute suma de bani, dar i-a pus o condiție ca să-i scrie cota parte din suma de bani care a introdus-o. Și condiția a fost ca în termen de 6-7 luni să restituie suma și el să scrie cota parte care era de 40% persoanei care va spune dumnealui. A făcut tranzacția, a fost personal la notar, 60% era partea lui Postică Nadejda și cota s-a de 40 % care a achitat sumele la notar și a primit contractele de vânzare-cumpărare. Trecând un termen de aproximativ de un an și Lopatiuc Marian spunând că are niște probleme și nu poate restitui banii, cu acordul lui Postică a vândut cota sa parte lui Rață Dumitru și i-a restituit datoria. Apoi din informația pe care o deținea, Rață Dumitru a vândut cota sa parte fiicei lui Postică Nadejda. Dacă avea careva atribuții Lopatiuc cu construcția din str.Chilia72 nu cunoaște, dar poate comunica că Lopatiuc era în vorbă cu Postica Nadejda pentru că aveau o înțelegere verbală între ei. Personal lui îi livra beton, și el se achita cu bani cash cu Lopatiuc Marian. Referitor la alte construcții care mai avea, nu cunoaște care era cota sa parte în construcții, dar din vorba lui construia și alte construcții. Șantierul său se afla în or.Durlești str. Zavatîn 3. El se achita cash cu Lopatiuc Marian pentru ceea ce îi presta lui. El se achita după ce îi aducea marfă. El îi aducea marfă, el o vedea și se achita. Recipisă nu lua deoarece se achita după ce vedea marfa pe teritoriul său.

El cu Lopatiuc a avut 2 societăți civile. Prima societate civilă se afla în or.Durlești str. Gribov 15/1. Și acolo construia firma Maricons a lui Lopatiuc și îi revenea o cotă parte de 1 sau 2% din imobilele care se construiau. A mai avut o societate civilă în or.Durlești str.Caucazului numărul nu ține minte, în care iarăși firma Maricons avea o cotă parte din construcția care trebuia să o ridice, pentru prestări de servicii care le efectua. Altele nu au mai fost. Primul proiect de la Gribov în 2014 nu era dat în exploatare dar acoperișul era pus, într-un final până în prezent a fost dat în exploatare, dar fără aportul lui Lopatiuc deoarece acesta era dispărut. Cu Caucazului nu este dată în exploatare, este făcută doar temelia, Lopatiuc a dispărut și lucrările s-au stopat. El din ceea ce a prestat Lopatiuc a beneficiat de cota parte, având un contract de investiție cu o persoană de la cine a luat banii. Din cota parte care i se revenea lui Lopatiuc a făcut un contract de investiții cu o altă persoană care nu făcea parte din societate civilă prin care și-a luat banii care era prețul investit. Nu cunoaște amănunte, dar știe că cota parte era a firmei Maricons dar nu a lui Lopatiuc, dar știe că este o persoană care a declarat că s-a achitat cu Lopatiuc. Societatea civilă din str.Caucazului nu este desființată dar construcția este înghețată. A trecut mulți și este posibil ca contractele legate din construcția legată din str.Cetatea Chilia să fi fost făcute nu în 2014 dar în 2012. A fost încheiat un contract de vânzare-cumpărare pentru a-i asigura banii. Concretizează că s-a întâlnit cu Postică Nadejda și Lopatiuc Marian și a procurat 40% din terenul dat, cu condiția ca în decurs de 6 luni ei să-l procure înapoi de la el. În anul 2012 el era coproprietar deținând 40 % din teren. A semnat un asemenea contract fiind după părerea sa

cea mai bună garanție. El o copie la acest antecontract nu are, dar venind la notar a văzut că este un antecontract care a fost dată o sumă de bani înainte de aceasta. Bănuiește că trebuie să se afle la notar. Contractul a fost încheiat la un birou notarial de la Botanica, exact nu cunoaște. Obiectul acestui contract era vânzarea-cumpărarea bunului imobil. Antecontractul nu l-a citit dar din spusele lui Lopatiuc și Postica Nadejda, dacă nu transmitea suma de bani care el a achitat-o se anula contractul și pierdea suma de bani, despre ce sumă de bani merge nu cunoaște. Suma totală nu ține minte care a fost achitată de către el în anul 2012. Astfel de contracte semnează foarte rar, din 2012 a semnat 2 sau 3 contracte. Locul este Botanica, notarul era cunoscut de a lui Lopatiuc și Nadejda Postică, documentele erau pregătite, ține minte suma era mare, în jur de 15 000-20 000 euro. Cunoscându-l că era un om responsabil a hotărât să-i împrumute banii respectivi. Pe atunci avea relații foarte bune. Din afacerea aceasta beneficiu nu a avut, cu toate că Lopatiuc Marian a spus că o să-i presteze careva servicii, o să facă să fie bine. Până la urmă nu și-a onorat promisiunea. Când s-a adresat la Lopatiuc să-i vândă cota parte era schimbat, era tulbure ceva s-a întâmplat cu el. Cota de 40 % care a vândut-o fără careva beneficii sau prejudicii, restituindu-i suma de bani, de pe str. Cetatea Chilia 72 cu acordul doamnei Postică.

Concretizează că la construcția de pe str. Cetatea Chilia nu a avut atribuții, inițial nu a avut intenția de a construi dar a avut tangență cu lotul, având cota parte de 40 % și restul avea Postica Nadejda 60 %. Până în final a vândut cota parte lui Rață Dumitru. E cunoștea de construcția din str. Cetatea Chilia doar din spusele lui Lopatiuc și Postica Nadejda. Pe Sapojnic Valeriu, l-a cunoscut în aceeași perioadă făcând un contract de investiții în construcția pe care o construia pe str. Zavatin, l-a cunoscut tot prin intermediul lui Lopatiuc Marian. Despre faptul că se livra beton la str. Cetatea Chilia a aflat în primăvara anului 2014 când s-a prezentat la el Lopatiuc împreună cu Sapojnic și din discuții care le aveau înțelegea că nu s-au achitat cu marfa pe care Valeriu o prestase lui Lopatiuc în construcții, prin care Lopatiuc nu s-a achitat cu Sapojnic. Ei duceau între ei tratative, înseamnă că era o datorie. Pe tema aceasta a discutat în 3. Ei au venit la el în oficiu deoarece Lopatiuc a venit cu ideea ca el să dea un imobil ca să acopere datoria față de Valeriu Sapojnic, ca apoi Lopatiuc să-i rămână lui dator, la care el nu a căzut de acord. Și tot atunci au ajuns la numitor comun. Motivul că nu a fost de acord, era că deja avea o datorie la el. Sumele despre care se discutau nu le ține minte. Până la urmă nu i-a acordat ajutor, deoarece Lopatiuc deja îi era dator. Nu cunoaște amănunte, dar vorbind cu domnul Sapojnic a înțeles că nu s-a achitat. Domnul Sapojnic îl suna și se sfătuiau cum să restituie datoriile de la Lopatiuc Marian. Ultima dată l-a văzut pe Lopatiuc primăvara, înainte de dispariția lui, a venit la el schimbat, distrus.

El a asistat la convorbirea lui Lopatiuc și Sapojnic, vorbeau să încheie careva recipise și să restructurați datoria. La momentul semnării recipisei nu a fost el în față, dar se ducea discuții la un grafic de stingere a datoriei. Nu a văzut nici proiect, totul a fost la nivel de discuție și vorbe. În aceeași zi a fost încheiat un acord între el și Sapojnic Valeriu care conform contractului de investiție din str. Zavatin 3 și se obliga să-i onoreze serviciile conform contractului de investiții cu firma Betrans. Menționează încă odată, că discuțiile dintre Sapojnic și Lopatiuc au fost doar la nivel de vorbă. Banii care au fost achitați pentru procurarea a 40 % a imobilului din str. Cetatea Chilia 72 era bani exclusiv proprii și Lopatiuc Marian nu avea nici o atribuție cu acești bani. Din conversații dintre Lopatiuc și Postica Nadejda posibil a înțeles că erau bani comuni.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată din 20.04.2018 martorul Cuciu Valeriu a comunicat următoarele:

Nu cunoaște cum a avut acces Lopatiuc Marian la terenul din str.Chilia pentru efectuarea lucrărilor de construcție, intuiește numai că a avut o înțelegere cu Postica. Nu a avut nici o înțelegere nici scrisă sau verbală referitor la efectuarea construcțiilor. Nu ține minte, dar cu mult mai târziu a aflat că se efectuează lucrări de construcție pe str. Cetatea Chilia 72, posibil că până la înstrăinare sau după, a auzit doar niște zvonuri. Terenul nu l-a vizitat în perioada octombrie-decembrie 2012. Nu a înștiințat nici un organ legal privind încălcarea dreptului de proprietate pentru că nu a știut despre acest fapt. Se ținea de înțelegerea că va procura cota sa parte și nu ducea evidență la ce se face pe lotul de teren. Nu a efectuat achitări lui Lopatiuc pentru lucrările efectuate și materiale, pentru că nu a știut. Nu cunoaște dacă coproprietara Postica a efectuat careva achitări pentru lucrări de construcție și materiale. Nu a vizitat niciodată lotul de teren din str. Cetatea Chilia, i s-a arătat așa de departe. Știa orientativ unde se află terenul dar la fața locului nu a fost niciodată. În actele de vânzare a lotului nu au fost incluse careva construcții, a vândut ceea ce s-a cumpărat inițial. Acuma a aflat despre soarta construcției din str.Cetatea Chilia când s-a început plângerile și a fost chemat în instanță. Cumpărătorul Rață Dumitru nu i-a pus nici o întrebare referitor la lotul de teren la momentul încheierii contractului de vânzare cumpărare în decembrie 2012.

Anterior a lucrat cu domnul Lopatiuc pe alte obiecte, și anume i-a prestat servicii ca persoană fizică la lucrări de construcții și cu Sapojnic a avut contract prin care dumnealui a prestat beton și s-a cu un imobil. El a eliberat lui Lopatiuc Marian o procură pentru a presta servicii în or.Durlești ,str. Zavatin. Asta a fost unica procură eliberată pe numele lui Lopatiuc pentru a presta servicii. Această procură a fost eliberată aproximativ în 2010. Imobilul care l-a transmis lui Sapojnic se afla pe str. Zavatin dar concretizează că contractele au fost încheiate cu SRL Betrans al cărui administrator este Sapojnic. Concretizează că Lopatiuc a prestat servicii la obiectul din str.Zavatin. Când a înțeles că este posibilitate de a întoarce banii a discutat cu Postica Nadejda care a fost de acord ca să-l scrie pe o persoană care îl cunoștea comun. Concretizează că, ca să vândă terenul, dar nu să-l scrie, și doamna Postica a dat acord notarial că permite, apoi tot ea a cumpărat cota parte de la Rață Dumitru. Cunoscut comun atât a meu cât și a doamnei Nadejda Postica era Rață Dumitru.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată martorul Andriuță Nadejda Nicol a comunicat următoarele:

Din cei prezenți în sală cunoaște pe domnul Lopatiuc. Cu domnul Lopatiuc sunt în relații de serviciu, ca să-i procure locuința, în relații de rudenie nu sunt. Din sala mai cunoaște pe domnul Valeriu. Cu domnul Valeriu nu sunt în nici o relație.

La întrebările adresate, a mai comunicat:

Relațiile dintre Lopatiuc, Betrans, ea nu le cunoaște, dar poate comunica despre investițiile sale în apartamentul din str. Cetatea Chilia 72.

Prin intermediul anunțului din ziar a făcut cunoștință cu Lunchevici Roman pentru a procura un apartament în or. Durlești str. Zavatin 3. Totodată prin Lunchevizsi a făcut cunoștință cu domnul Lopatiuc. Cu inculpatul s-au întâlnit la fața locului în or. Durlești str. Zavatin 3 și a ales să investească în apartamentul din Durlești. Cuciuc era proprietarul terenului și colabora împreună cu domnul Lopatiuc. Lunchevici a venit la ea și i-a spus să lase în gaj un bun imobil, unde au mers la oficiul domnului Cuciuc și a lăsat actele, unde Lunchevici cu Cuciuc s-au înțeles între ei ca să i-a un împrumut și ea ca garant i s-a dat cesiunea de creanță Lunchevici din str. Zavatin ap. 7. Fiindcă lucrările de construcție se duceau la mai multe obiecte domnul Lopatiuc a propus să procure terenul din str. Cetatea Chilia fiindcă familia sa locuia la Botanica să se

transfere de la Durlăști la botanica. Pe terenul din str. Cetatea Chilia 72 a procurat în august 2011 de la cet. Raevschi unde a introdus suma de 11 000 euro personal unde a întocmit antecontract. Pe acest teren se preconiza să se construiască 6 căsuțe de tip town house. În luna martie 2012 era ultima zi de procurare a terenului. A mers la notar și ea a achitat 24 000 euro unde i s-a convenit 60 %. La notar a fost prezent Lopatiuc cu domnul Cuciuc unde domnul Cuciuc Valeriu a achitat 20 000 euro care i sa revenit 40 % din acel teren. În luna aprilie domnul Cuciuc i-a eliberat personal procură pentru a se perfecta actele și a se începe construcția din str. Cetatea Chilia 72. Ea personal a semnat contract cu compania Maricons, Lopatiuc Marian director. În luna iulie 2012 s-au început lucrările de construcție pe acest teren de către compania de construcții Maricons. A fost telefonată de către domnul Cuciuc personal care a informat-o că ajutor al companiei Maricons vine fiul lui Rață Dumitru. În luna iunie 2012 s-a săpat cotlovanul și s-a turnat primul etaj, construcția mergea de către compania Maricons. Familia sa Andriuță ea și fiica au achitat companiei Maricons cheltuielile de construcție, dar nu cunoaște dacă Cuciuc a achitat suma sa pentru construcție. În luna iulie 2012 compania Maricons mai ducea lucrări de construcție la 10 obiecte unde oficiul companiei se afla în str. Bemardazzi 4. Lucrările de construcție din str. Cetatea Chilia 72 nu știe din care motiv s-au stopat în luna noiembrie. Din informația lui Rață și a lui Lopatiuc au spus că târăgănarea construcțiilor era din cauza perfectării actelor. În luna decembrie anul 2012 contractul fiind pe dânsa înregistrat, a donat contractul fiicei sale Andriuță Jana unde domnul Cuciuc tot atunci a transferat cota sa parte lui Dumitru Rață motivând că mai are alte imobile. În anul 2013 domnul Cuciuc Valeriu i-a spus că construcția din str. Cetatea Chilia să-i vândă partea sa de 60 % colegului său Tudor Motricală. La care domnul Motricală a dus-o în eroare, unde au găsit pe cet. Balan Eugen care a luat un împrumut și s-a făcut un imobil întreg pe tot imobilul lui Andriuță Jana. Suma de 35 000 era suma pentru procurarea terenului. Pentru lucrări a transferat lui Lopatiuc un automobil de model Ford apoi un automobil de model Škoda, pentru construcția a celor două case din str. Cetatea Chilia 72. Suma totală a bunurilor transmise automobil de model Ford, Škoda și bani lui Lopatiuc este indicat în contract. Ea nu cunoaște pentru ce s-a cheltuit banii investiți de ea, deoarece lucrările se duceau la 10 obiecte. La momentul când a donat terenul fiicei sale, apartamentul era construit fundamentul și primul etaj. Cunoaște soarta terenului din motiv că reprezenta interesele fiicei prin procură și s-a gajat bunul imobil pentru un împrumut de bani. Are contractele dar nu le deține la moment cu sine, deoarece sunt la reprezentantul său. Este de acord să le prezinte instanței, contractele.

Ea personal, domnului Lopatiuc i-a dat o parte din bani în mână, iar altă parte prin contabilitate. De la Lopatiuc cec nu a primit. Banii erau cash. La investirea sumelor a fost întocmit contract. Toate sumele erau indicate în contract. Tranzacția la care a fost bunul în gaj au participat toți, inclusiv toți au fost la notar. Personal de la Cuciuc Valeriu nu a primit careva sume de bani în legătură cu imobilul din str. Cetatea Chilia 72.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată martorul Rață Dumitru Ion a comunicat următoarele:

Cunoaște pentru ce a fost chemat în instanța în judecată. Din cei prezenți în sală îl cunoaște pe domnul Valeriu Sapojinic și pe Lopatiuc. Cu Sapojinic se cunoașteau pe marginea la cazul dat, nu sunt rude, nu au relații prietenești sau ostile. Pe domnul Lopatiuc îl cunoaște. Cu Lopatiuc au fost în relații de lucru, nu sunt rude. Am cumpărat 40/100 din terenul care se află pe str. Cetatea Chilia, aproximativ în anul 2012, de la Cuciuc Valeriu, acolo mai era un coproprietar care deținea 60/100 din teren. După care, coproprietarul care deținea 60/100, numele este Postică

Nadejda, l-a întrebat dacă vrea să vândă cota sa parte care îi aparține din teren. în contract era consemnat că o parte nu poate să vândă nimic fără acordul celeilalte părți. Doamna Postică a cumpărat terenul de la el și ce a făcut mai departe cu acel teren nu cunoaște.

La întrebările adresate, a mai comunicat:

Știe că pe terenul care îi aparținea, era intenția să se construiască un imobil, dar nu a fost acolo și nu m văzut. A achitat doar terenul. Când a înstrăinat terenul nu a încasat careva bani sau beneficii. Știe că trebuia să se construiască careva apartamente, dar nu a participat la nici o construcție. Cu Lopatiuc s-au cunoscut în anul 2006 sau 2007. Ține minte că doamna Postică ducea tratative cu Lopatiuc ca acesta să construiască ceva pe teren. Nu ține minte dacă a participat la astfel de discuții sau a auzit de la cineva. Persoana care a vândut, era un cunoscut de-al său, avea nevoie de bani, iar el avea ceva bani liberi, deoarece venise de peste hotare și a achiziționat terenul. Înjur de jumătate de an de la procurare a vândut terenul. În anul 2007,2008 el a lucrat la domnul Lopatiuc, după care a plecat peste hotare. La domnul Lopatiuc a lucrat în construcții. Lopatiuc avea întreprindere, construia în mai multe locații. În perioada când a lucrat la domnul Lopatiuc, nu a fost la martor la situații în care cineva să aibă pretenții față de el referitor la serviciile prestate. Terenurile pe care Lopatiuc construia, nu îi aparțineau lui. Cu domnul Sapojnic a mai vorbit la telefon, s-au întâlnit o dată, i-a înmănat o citație ca să vină în ședința de judecată. Pe domnul Sapojnic l-a cunoscut recent, în anii 2018-2019.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată martorul Balan Eugen Gheorghe a comunicat următoarele:

Cunoaște pentru ce a fost invitat în ședința de judecată. Din cei prezenți în sală cunoaște pe domnul Lopatiuc Marin. Cu domnul Lopatiuc nu sunt în nici o relație. Reiterez că nu cunoaște pentru ce a fost chemat în ședința de judecată.

La întrebările adresate, a mai comunicat:

A cumpărat teren pe str. Cetatea Chilia 72. Tranzacția respectivă a fost efectuată cu 2 persoane. Acest lot era împărțit în 2 părți, unde el ca persoană fizică a împrumutat bani, nu ține minte numele și familia. La data stingerii datoriei, persoana în cauză nu s-a prezentat la notar, iar peste un an sau un an jumate a fost la Cadastru și terenul a fost înscris pe numele său. El a devenit proprietar la tot terenul de pe str. Cetatea Chilia 72. La momentul procurării, nu-și amintește exact anul, era ceva pe terenul dat, era foarte mult gunoi și nu poate spune ce era, pentru că nu este specialist în domeniu. Nu a achitat careva bani aparte pentru construcția care era pe terenul de pe str. Cetatea Chilia 72. Soția sa Irina Balan, nu a achitat nimic pentru construcția nefinalizată de pe terenul din str. Cetate Chilia 72. La el s-au apropiat mai multe persoane car au avut interes de a face construcție acolo, cu mai multe proiecte, dar deoarece locuim într-o țară instabilă, ceea ce s-a planificat nu s-a primit. Cu un an jumate în urmă, a apărut persoana cu numele Lopatiuc Marin și i-a propus să facă construcții la finalizarea căreia, având o înțelegere verbală, el v-a primi cota sa financiară a acestui teritoriu. Cu domnul Lopatiuc nu ave nici o tranzacție, doar o înțelegere verbală. Au fost discutate mai multe variante, dar la un numitor comun nu au ajuns. La moment este proprietar al terenului de pe str. Cetatea Chilia 72. Acum pe teren s-a curățit tot teritoriul, s-a pus grad și după câte i s-a părut s-au pornit careva construcții, de mult timp nu a fost acolo. Șase ani în urmă, probabil anul 2012 sau 2013, domnul Lopatiuc spune că a fost la el cu doamna fosta proprietară a terenului pentru a îl ruga ca el să-l mai aștepte câteva luni de zile, ca doamna fosta proprietară să-i întoarcă banii. A trecut mai mult timp, fosta proprietară a dispărut și el a înregistrat imobilul pe numele său și al soției. Un an jumătate în urmă, domnul Lopatiuc l-a găsit și s-a apropiat de el propunându-i ceea ce a

menționat, arătându-i careva schițe, la acel moment a mai avut careva propuneri pentru a face construcții, dar pentru persoanele fizice și juridice avea nevoie de timp pentru proiect și pentru a duce documentele în ordine pentru a face careva construcții.

Ultima dată, pe teren, a fost în luna iulie august anul 2019, și a văzut că terenul este în ordine, s-a scos gunoiul și după părerea sa parcă a început să se mai facă ceva pe teren. El poate să greșească, deoarece când a procurat terenul era mult gunoi și buruien. Ei nu aveau o înțelegere finală cu Lopatiuc. După întâlnirea lor, în luna aprilie-mai, din careva motive care nu i-au fost explicate, precum că erau întrebări și probleme la Primărie. În decursul a unui an jumate de zile nu s-a întâmplat nimic pe teren. Cum a avut înțelegerea verbală așa și a rămas. Între el și Lopatiuc nu este nici un acord scris. El a avut neplăceri din cauza dmn care a fost anterior proprietarul terenului, deoarece dmn aceasta are careva dereglări psihice. Ea l-a telefonat de câteva ori, la ore târzii, la care a depus o plângere la inspectoratul de poliție. Ei nu au avut o decizie finală, erau discutate câteva variante, dar vroia să vadă construcția finalizată fiindcă, auzind foarte multe lucruri urâte despre persoanele care se ocupă cu construcțiile, el a decis să meargă pas cu pas. Anul 2018, luna aprilie sau mai, el fiind o persoană ocupată și neavând posibilitate și timp de a se reprezenta în careva instanță, în cazul dat la Primărie, i-a oferit dmn Lopatiuc posibilitatea de a se reprezenta în aceste instanțe.

El cu dmn Lopatiuc a fost la notarul din sectorul Botanica, unde pe perioada de 3 ani de zile, i-a fost eliberată dmn Lopatiuc procură pentru a-l reprezenta. Nu a fost contactat de careva persoane cu privire la îndeplinirea obligațiilor de către Lopatiuc. Își amintește că era o doamnă care a apărut, la una din convorbirile telefonice cu fosta proprietară a terenului, acest fapt a fost cu 5 ani în urmă, i-a spus, îl amenința ca nu cumva să nu facă careva construcții pe acest teren că ea va găsi bani și îi va întoarce.

Dmn Lopatiuc a fost la el în luna martie aprilie 2018 pentru prima dată. Anterior nu a mai avut careva relații cu dmn Lopatiuc. În anul 2018, când a vorbit cu Lopatiuc, nu avea impresia că l-a cunoscut anterior. Când a fost Lopatiuc la el, i-a arătat că are un plan și poate să finiseze construcția mai repede, din acest motiv și a acceptat.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată martorul Dobîndă Igor Leonid a comunicat următoarele:

Din cei prezenți în sală îl cunoaște pe Lopatiuc Marian. Cu Lopatiuc Marian sunt cunoscuți pentru că au lucrat în construcții și este concubinel surorii inculpatului Lopatiuc. A activat în calitate de șofer 2011-2012 la firma Maricons.

La întrebările adresate, a mai comunicat:

La Botanica, pe strada Cetatea Albă, lângă școala auto, anul 2011-2012 a lucrat în calitate de șofer. El aducea materialele de construcții care le dădeau comandă. De la Ciocana de la un anumit Alexandru (Sașa) a dus blocuri de beton la obiectul de la Cetatea Albă. Când aducea blocurile, muncitorii și macaraua instalau pe loc. Când ducea blocurile îi dădeau facturi. Nu ține minte facturile pe ce nume erau făcute, dar el le dădea lui Lopatiuc. Nu ține minte cu siguranță, dar când lua materialele, el semnam în facturi. El nu cunoaște modul de achitare. Nu poate să spună câți muncitori lucrau la obiect, poate 3-4, inclusiv macaraua. Nu cunoaște cine conducea lucrările pe șantier. Când venea pe șantier Lopatiuc putea să fie acolo sau îl telefona și îl anunța. Despre faptul că trebuie să aducă materiale de construcții el afla de la Lopatiuc. În perioada 2011-2012 el ducea materiale de construcții și la alte șantiere, în număr în jur de 7. În perioada când activa la domnul Lopatiuc nu era angajat oficial. Primea salariu pentru activitatea efectuată. În perioada dată el lucra și primea banii pentru munca efectuată. Relațiile de rudenie nu aveau

treabă. Când nu i-au plăcut condițiile de muncă el a plecat. La moment nu mai au relații angajat-angajator. Documentele de trăsură le prezenta domnului Lopatiuc. Nu poate să spună de câte ori a livrat materialele de construcții la obiectul de la Botanica.

A lucrat la domnul Lopatiuc în jur de 1,5-1,7 ani. Nu era indicat în nici o bază de date, lucra neoficial. Lucra pe camionul care aparținea firmei lui Lopatiuc. El nu primea salariul lunar și nici nu la fiecare comandă, ci la înțelegere. Nu semna pentru faptul că primea salariul. La acel moment tot erau rude. Nu mai lucrează la Lopatiuc pentru că erau rețineri la salariu, a găsit un loc mai bun. Cu sora domnului Lopatiuc – Sorocean Elena au început să concubineze în anul 2009 și până în prezent. Nu ține minte când ultima dată a stat la obiectul de pe strada Cetatea Albă. Când a fost ultima dată a fost la șantier obiectul era în perioada aranjării blocului la fundament.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată martorul Uncu Ion Leonid a comunicat următoarele:

Din cei prezenți în sală îl cunoaște pe Marian Lopatiuc. A lucrat la domnul Lopatiuc în calitate de constructor. Pe altcineva din sală nu cunoaște. În anul 2012 el a lucrat ca constructor la Botanica, adresa nu o ține minte, demola case. A demolat, a săpat, a turnat beton, a pus blocurile și gata. Acesta a fost lucru. A lucrat acolo timp de un an, din primăvară.

La întrebările adresate, a mai comunicat:

S-au efectuat lucrări acolo vreo jumate de an. Nu ține minte anotimpul, dar știe că ploua și era frig. Era primăvară. Ei au lucrat vreo 3-4 luni de zile. Lopatiuc în toată ziua venea pe la construcție. Nu cunoaște cine aducea betonul. Erau doi care aduceau beton, două mașini.

Erau două mașini conduse de două persoane, fiecare mașina lui. Nu cunoaște cum era făcută achitarea pentru beton. Domnul Marian a venit cu documentele care erau pentru construcție, el le-a văzut. El nu ține minte cine, dar a fost o persoană, chiar la început, care a stopat construcția, când săpau. A fost stopat lucrul, pe urmă s-a permis. Nu cunoaște cine a stopat lucru. Au săpat cu tractoarele. Marian se ocupa de aducerea tractoarelor și mecanismelor. Era angajat oficial la firmă. Era angajat la firma "Maricons". A primit salariu pentru muncă. El a mai lucrat, cu firma Maricons, în orașul Durlăști pe strada Gribov, și încă la un obiect în Durlăști, dar nu-și amintesc strada. Ei erau o echipă cu care lucrau, formată din 6 oameni, iar câte persoane erau în total pe șantier el nu poate să spună.

Când a fost angajat a fost notat și în cărticica de muncă. A fost angajat în calitate de constructor. El nu-și amintește cum era scris exact în cărticica de muncă. El primeam salariu oficial. El a primit ordinul de angajare. A fost angajat în calitate de "кладчик" – zidar. El s-a eliberat de la Marian în primăvara sau toamna anului 2014, nu-și amintește exact. S-a angajat la Marian în anul 2011, când a venit din Ucraina. El a fost angajat la Marian din anul 2011 până în anul 2014. El a venit iarna de la Ucraina și s-a angajat la domnul Marian. Primăvara anului 2014, înainte de Paști el a plecat de la Marian.

El ține minte, când s-a pornit construcția, când se săpa, s-a oprit construcția și a venit domnul Marian cu documentele pentru că erau probleme cu vecinii. El a văzut că domnul Marian a venit cu documentele, dar nu a făcut cunoștință cu ele. El a finisat 9 clase. El se ocupă cu construcția. El știe că sunt necesare studii pentru a fi angajat în calitate de zidar/constructor, dar el nu le are. El nu este prorab, nu este șef de șantier ca să cunoască care sunt actele necesare pentru efectuarea construcției. El nu cunoaște care sunt actele necesare pentru construcție. Persoanele care au stopat construcția nu s-au prezentat, ei l-au sunat pe Marian, el a venit cu acel pachet de documente și mai mult nu știe nimic.

Au venit niște persoane, ei nu s-au legitimat, și au spus să oprească construcția și să prezinte actele cu privire la desfășurarea construcției, ei l-au sunat pe domnul Marian și el a venit cu documentele. Construcția a fost stopată de două ori, din câte ține minte.

În susținerea învinuirii inculpatului Lopatiuc Marian în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.d), art.190 alin.(5) Cod penal în calitate de probe acuzatorul de stat a prezentat:

- proces-verbal de consemnare a plângerii verbale depusă de cet. Domracev Andrei Iurie din 30.05.2014 prin care Domracev Andrei Iurie, solicită organelor de poliție să întreprindă măsurile corespunzătoare față de persoanele neidentificate de organul de urmărire penală, care în perioada de timp de la 22.05.2014 până la 30.05.2014 în mod ascuns au pătruns în ap.nr.12 din bd.Decebal 68/1 mun.Chișinău și au sustras bunuri de valoare. (Vol.1, f.d.20);
- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 30.05.2014 prin care s-a cercetat apartamentul nr.12 amplasat pe bd.Decebal 68/1 mun.Chișinău. (Vol.1, f.d.21-22);
- cerere din 11 iulie 2013 de la cet.Barbalat Iurie, prin care își exprimă acordul privind trecerea frontierei de către fiul minor Barbalat Ion cu mama acestuia Barbalat Olga. (Vol.1 f.d.23-24);
- factură fiscală din 18.02.2014 seria nr.DV0973995. (Vol.1 f.d.29-31);
- copia bonului de garanție și a bonului fiscal în sumă de 3699 lei, a TV de model Bavis Led-EH 3235BH. (Vol.1, f.d.32);
- copia contractului nr.10 din 28.04.2013, prin care cet.Barbalat Olga a fost angajată în cadrul firmei SRL „La Roma Club”. (Vol.1 f.d.30)
- proces-verbal de percheziție din 25.11.2014, care a avut loc în s.Talmaza, str.Boris Glavan nr.31 la cet.Barbalat Olga, unde în urma percheziției nu au fost depistate careva bunuri (Vol.1 f.d.59-60);
- cererea cet. Sapojnic Valeria Fiodor din 03.02.2015, prin care solicită atragerea la răspundere penală a cet.Lopatiuc Marian (Vol.1, f.d. 96-98);
- proces-verbal de ridicare din 16.02.2015, prin care, de la administratorul SRL Betrans, Sapojnic Valeriu, au fost ridicate acte care confirmă relațiile comerciale cu Lopatiuc Marian (Vol.1, f.d. 111);
- copiile actelor ce confirmă relațiile comerciale cu Lopatiuc Marian și anume: contract de vânzare-cumpărare al imobilului din 30.03.2012, Licență seria S MMII nr.038238 acordată SRL „Maricons-Grup” din 05.10.2011 valabilă până la 05.10.2016, certificat de înmatriculare a SRL „Maricons-Grup” din 07.09.2011, extras din registrul de stat al persoanelor juridice nr.234843 din 07.09.2011, factură fiscală seria nr.JB 1526037 din 30.10.2012, factură fiscală seria nr.JB1526046 din 27.11.2012, factură fiscală seria nr.JB1526047 din 28.11.2012, factură fiscală seria nr.JB1526053 din 06.12.2012 (Vol.1 f.d. 112-120);
- contract nr.15/21/03/12 din 21.03.2012 privind prestarea serviciilor de transport (Vol.1 f.d.121-123);
- copia procurii din 01.12.2010, prin care cet.Cuciuc Valeriu a împuternicit pe Lopatiuc Marian să-i reprezinte interesele în fața tuturor organelor și organizațiilor competente ale RM (Vol.1 f.d.125);
- copia certificatului de urbanism nr.10/11 din 17.02.2011 (Vol.1 f.d.126);
- copia planului de încadrare în teritoriu anexă la certificatul de urbanism nr.10/11 din 17.02.2011 (Vol.1 f.d.127);

- copia Autorizației de construire nr.85/11 din 21.07.2011 (Vol.1 f.d.128);
- copia contractului de vânzare-cumpărare din 01.12.2010 (Vol.1 f.d.129-130);
- copia contractului privind investițiile în construcții din 04.06.2012 (Vol.1 f.d.131-139);
- copia acordului adițional la contractul de investiții nr.9277 din 04.06.2012 (Vol.1 f.d.140).

Partea apărării:

- ordonanța privind începerea urmăririi penale din 23.02.2015, prin care s-a dispus pornirea urmăririi penale conform semnelor infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal (Vol.1 f.d.94);
- scrisoare nr.16-10698 din 03.10.2016, prin care Procuratura sect.Botanica roagă Procuratura Generală să solicite consimțământul organelor competente ale Federației Ruse în vederea acordului pentru a fi tras la răspundere penală Lopatiuc Marian în cadrul cauzei penale nr.2015030406, conform semnelor componenței de infracțiune prevăzute de art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal (Vol.1 f.d.197);
- Scrisoare nr.7.1-157/16-1122 din 04 aprilie 2017 prin care s-a transmis copia informației Procuraturii Generale a Ucrainei, privind admiterea demersului Procuraturii Generale a Republicii Moldova de permisiune a tragerii la răspundere penală a cet.Lpatiuc Marian pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art.190 alin.(5) și art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal (Vol.1 f.d.198);
- răspunsul Procuraturii generale a Ucrainei nr.14/2-24318-16 din 24.03.2017 (Vol.1 f.d.199);
- ordonanța de punere sub învinuire din 19.05.2017, prin care s-a dispus punerea sub învinuire a cet.Lopatiuc Marian pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.186 alin.(2) lit.d) și art.190 alin.(5) Cod penal al RM (Vol.1 f.d.202-203).

În conformitate cu art. 101 alin. (1) și (2) Cod procedură penală, (1) Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. (2) Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În rezultatul analizei probelor indicate, din punct de vedere al coroborării lor, instanța a ajuns la concluzia că fapta incriminată inculpatului Lopatiuc Marian ***** și prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal nu a fost săvârșită de el.

În acest aspect este de menționat că fapta prevăzută de art.186 alin.(2) lit.d) constă în sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane prin pătrundere în încăpere sau alt loc pentru depozitare cu cauzarea de daune în proporții considerabile, în speță, sustragerea bunurilor din apartamentul nr.12 din bd.Decebal 68/1, mun.Chișinău.

Astfel, instanța de judecată reține că din conținutul mijloacelor de probă din prezenta sentință și anume *plângerea cet. Domrachev Andrei Iurie din 30.05.2014, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 30.05.2014 și copia bonului de garanție și a bonului fiscal în sumă de 3699 lei*, rezultă că acestea doar probează faptul că de la partea vătămată Domrachev Andrei Iurie au fost sustrate un televizor de model „Bravi s Led-EH 3235BH”, de culoare neagră cu telecomandă în valoare de 3699 lei, un cuptor cu microunde de model „Vitek” de culoare sur în valoare de 1000 lei, un aspirator de culoare verde modificare veche în valoare de 300 lei, un fier

de călcat de culoare albă combinat cu sur în valoare de 130 lei, un covor pentru baie de culoare verde în valoare de 200 lei, fapt despre care a anunțat organele de poliție.

Subsecvent, instanța atestă faptul că săvârșirea faptei infracțiunii de către Lopatiuc Marian ***** este susținută doar de declarațiile părții vătămate Domracev Andrei, care a indicat că în perioada anului 2014-2015 inculpatului Lopatiuc Marian ***** i-a închiriat apartamentul nr.12 din bd.Decebal 68/1, mun.Chișinău pentru o lună de zile.

Pe de altă parte, versiunea acuzării este combătută de poziția inculpatului, care neagă comiterea faptei incriminate.

Or, din declarațiile inculpatului rezultă că *„[...] el la vremea ceea nici nu era în țară [...]”* și că *„[...]Materialele care au fost furate s-au găsit la doamna Olga, familia nu o ține minte. Ea a spus că a luat materialele crezând că sunt ale lui [...]”*.

Instanța de judecată reține, că potrivit plângerii părții vătămate din 30.05.2014 prin care, solicită organelor de poliție să întreprindă măsurile corespunzătoare față de persoanele neidentificate de organul de urmărire penală, infracțiunea a fost săvârșită în perioada 22.05.2014-30.05.2014.

Totodată, instanța reține că potrivit rechizitoriului Lopatiuc Marian este învinuit că ar fi comis infracțiunea încadrată juridic în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal în perioada de timp de la 22.05.2014 pînă la 30.05.2014, aflîndu-se în calitate de chiriaș în ap. 12 de pe bd. Decebal 68/1, mun. Chișinău,

În acest context, declarațiile inculpatului cu referire la faptul că în momentul dispariției bunurilor el nu se afla în țară, este demonstrată prin informația privind traversarea frontierei RM, prin care se constată că inculpatul Lopatiuc Marian ***** la data de 15.05.2014 a traversat frontiera RM prin punctul de trecere „PTF Otaci Moghiliiov-Podolsk Auto” (Vol.1, f.d. 68).

Totodată, instanța de judecată nu poate reține acordul de împăcare semnat de către partea vătămată, Domracev Andrei și inculpatul Lopatiuc Marian, prin care partea vătămată confirmă că careva pretenții materiale și morale față de inculpat nu are, dat fiind faptul că acest acord de împăcare nicidecum nu demonstrează vinovăția inculpatului. Or, simplu acord semnat de inculpat, în lipsta unui probatoriu ce ar demonstra vinovăția acestuia nu poate sta la baza unei sentințe de condamnare.

Analizând toate aceste probe în coroborarea lor, instanța doar poate constata faptul că sustragerea obiectelor sus indicate a avut loc, însă toate aceste mijloace de probă nu indică nicidecum asupra faptului că bunurile care reprezintă obiectul material al infracțiunii în cauză, au fost sustrate de către inculpat.

În rezultat, coliziunea dintre conținuturile mijloacelor de probă sus expuse dau naștere unor dubii, care nu pot fi înlăturate în nici un mod și care, potrivit prevederilor art. 8 alin. (3) din Codul de procedură penală și art. 6 din CEDO, urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului

Raționamentul în cauză derivă și din jurisprudența constantă a CȚEDO, care statuează în felul următor. Principiul prezumției de nevinovăție impune, între altele, ca, în îndeplinirea funcțiilor lor, membrii completului de judecată să nu pornească de la ideea preconcepută că inculpatul a săvârșit fapta incriminată; sarcina probei revine acuzării și orice îndoială este în avantajul persoanei acuzate. În plus, acuzarea are obligația de a-i preciza persoanei în cauză ce acuzații i se aduc – pentru a-i oferi ocazia să își pregătească și să își prezinte apărarea în mod corespunzător – și de a oferi probe suficiente pentru a întemeia o declarație de vinovăție (Barberà, Messegué și Jabardo împotriva Spaniei, pct. 77; Janosevic împotriva Suediei, pct. 97).

Prezumția de nevinovăție este încălcată în cazul în care sarcina probei este transferată de la acuzare apărării (Telfner împotriva Austriei, pct. 15).

Cu referire la cele expuse, instanța de judecată notează faptul că potrivit prevederilor art. 389 alin. (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.

La fel, potrivit prevederilor art. 8 alin. (3) din Codul de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

Față de cele precizate, instanța reține că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu de care profită inculpat, potrivit principiului *in dubio pro reo*. În lumina jurisprudenței CțEDO, instanța reține că acesta este un principiu complementar prezumției de nevinovăție. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul *in dubio pro reo* este o problemă de fapt. Înăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Astfel, o sentință de condamnare poate fi dată doar în situația când toate probele în apărare au fost combătute de către probele în acuzare, fiind înlăturate toate dubiile privind nevinovăția persoanei.

Curtea Europeană a reținut în jurisprudența sa decât atunci când o instanță de control judiciar este competentă să analizeze atât situația de fapt, cât și chestiunile de drept și să studieze în ansamblu problema vinovăției, ea nu poate, din motive ce țin de echitatea procedurii, să tranșeze asupra chestiunilor respective fără o apreciere nemijlocită a declarațiilor persoanei care susține că nu a comis actul considerat ca infracțiune (hotărârea Ekbatani v. Suedia din 26 mai 1988; hotărârea Constantinescu v. România din 27 iunie 2000).

Curtea Europeană reamintește că referitor la procesul de apreciere a probelor, în jurisprudența Curții Europene s-a conturat standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă” („beyond reasonable doubt”), care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

În așa mod, potrivit prevederilor art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, sentința de achitare se adoptă dacă fapta nu a fost săvârșită de inculpat, iar având în vedere faptul că din conținutul argumentelor expuse supra, rezultă că nu a fost demonstrat că fapta incriminată inculpatului și prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal a fost săvârșită de Lopatiuc Marian *****, în privința acestuia urmează a fi adoptată o sentință de achitare.

Vis-a-vis de învinuirea adusă inculpatului în baza art.190 alin. (5) Cod penal instanța de judecată, reține următoarele:

În rezultatul analizei probelor indicate, din punct de vedere al coroborării lor, instanța a ajuns la concluzia că procesul penal în privința inculpatului Lopatiuc Marian urmează a fi încetat în temeiul existenței circumstanțelor care exclud tragerea la răspundere penală.

Astfel, instanța de judecată notează că urmărirea penală conform semnelor infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal în prezenta cauză a fost pornită prin ordonanța din 23.02.2015 (f.d. 94, vol I)

Totodată, în conținutul debutului părții descriptive a ordonanței în cauză se indică : ” La 09.02.2015, în IP Buiucani, a fost înregistrată plângerea administratorului SRL „Betrans în

persoana lui Sapojnic Valeriu pe faptul că pe perioada anului 2014, SRL „Betrans a livrat pe șantierul din strada Cetatea Chilia 12 mun. Chișinău beton în valoare totală de 242720 lei, costul căreia urma să fie achitat prin transmiterea în proprietatea SRL Betrans a unui apartament din același bloc locativ construit de către Lopatiuc Marian. Ulterior, după livrarea betonului, s-a stabilit că de fapt Lopatiuc Marian nu are atribuție la șantierul din strada Cetatea Chilia 12 mun. Chișinău, acesta aparținând cu drept de proprietate lui Cuciuc Valeriu. Astfel prin acțiunile sale Lopatiuc Marian a cauzat SRL Betrans un prejudiciu material în proporții deosebit de mari în sumă de 242720 lei”

Subsecvent, la finalul părții descriptive a ordonanței este indicat următorul text : ”... Luînd în considerare faptul că, circumstanțele descrise atestă comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin 5 CPRM - escrocheria, adică dobîndirea ilicită bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere săvîrșită de două sau mai multe persoane și cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari...”

În continuare, prin ordonanța din 08.06.2015 (f.d 163), Lopatiuc Marian este pus sub învinuire în baza aceleiași art. 190 alin. (5) Cod penal.

În acest aspect, instanța notează constatările Curții Constituționale din Decizia nr. 25 din 29.03.2018, care în pct. pct. 23-35 reține următoarele: ”... 23. *Examinînd excepția de neconstituționalitate, Curtea reamintește că accesul la justiție, ca aspect inerent al dreptului la un proces echitabil, nu poate fi conceput în lipsa garanțiilor impuse de articolul 6 § 1 din Convenția Europeană (HCC nr.7 din 16 aprilie 2015, §§ 62 și 65).*

24. De asemenea, Curtea a menționat că garanțiile unui proces echitabil nu se aplică în exclusivitate procedurii judiciare stricto sensu, ci se extind și în cazul etapelor ei precedente și ulterioare (HCC nr.7 din 16 aprilie 2015, § 61). În acest context, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat, în jurisprudența sa, că deși scopul primar al articolului 6, sub aspect penal, este ca instanța competentă să se pronunțe în privința unei acuzații penale trebuie să asigure un proces echitabil, acest fapt nu presupune că articolul nu este aplicabil în cazul procedurilor anterioare procesului de judecată (Saranchov v. Ucraina, hotărârea din 9 iunie 2016, § 41; Schatschaschwili v. Germania, [MC], hotărârea din 15 decembrie 2015, § 104). În materie penală, “termenul rezonabil” prevăzut de articolul 6 § 1 începe să curgă de la data la care o persoană este “acuzată” (cauza Pantea v. România, hotărârea din 3 iunie 2003, § 275

25. Astfel, este de menționat că noțiunea de “acuzație în materie penală” trebuie înțeleasă în sensul articolului 6 § 1 din Convenție și poate fi definit drept “notificarea oficială, venită din partea autorității competente, privind suspiciunea referitoare la comiterea unei fapte penale”, definiție care depinde, de asemenea, de existența sau lipsa unor “repercusiuni importante pentru situația (persoanei)” (Ibrahim și alții v. Regatul Unit, [MC], hotărârea din 13 septembrie 2016, § 249; Simeonovi v. Bulgaria, [MC], hotărârea din 12 mai 2017, § 110).

26. În speță, Curtea observă că articolul 63 alin. (1) din Codul de procedură penală stabilește că persoanei îi poate fi recunoscută calitatea de bănuît doar dacă în privința acesteia a fost emis unul dintre următoarele acte procedurale: 1) procesul-verbal de reținere, 2) ordonanța sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate și 3) ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuît. De asemenea, potrivit pct.3) din alin.(2) al aceleiași articol, organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuît mai mult de 3 luni sau mai mult de 6 luni doar persoana în privința căreia a fost dată o ordonanță de recunoaștere în această calitate.

27. Astfel, Curtea reține că modalitățile de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuیت reglementate de articolul 63 alin.(1) din Codul de procedură penală se referă la prima componentă a conceptului de “acuzatie în materie penală” în sensul Convenției, și anume la “notificarea oficială, din partea autorității competente, privind suspiciunea referitoare la comiterea unei fapte penale”.

28. Cu referire la criticile de neconstituționalitate invocate în sesizare, potrivit cărora modalitățile de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuیت stabilite de articolul 63 alin.(1) din Cod sunt reglementate în mod limitativ, Curtea reține că problema abordată de autorul excepției își găsește soluția în cuprinsul alin.(11) din același articol, care prevede că ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuیت și informația despre drepturile prevăzute la articolul 64 se aduc la cunoștință în decurs de 5 zile [...] din momentul de începere a primei acțiuni procedurale efectuate în raport cu acesta.

29. Astfel, Curtea observă că soluția legislativă prevăzută de alin. (1¹) din articolul 63 din cod reprezintă o excepție de la alin.(1) din același articol și corespunde celui de-a doilea element al noțiunii de “acuzatie în materie penală” în sensul Convenției, care se manifestă prin existența unor “repercusiuni importante asupra situației (persoanei)”.Excepția menționată constă în faptul că, în cazul în care față de o persoană există anumite bănuieli rezonabile cu privire la săvârșirea unei infracțiuni și în raport cu aceasta sunt efectuate anumite acțiuni procedurale, care creează repercusiuni importante asupra situației persoanei, organele de urmărire penală au obligația de a recunoaște această persoană în calitate de bănuیت în decurs de 5 zile din momentul de începere a primei acțiuni procedurale.

30. Sub acest aspect, Curtea reține că jurisprudența Curții Europene este constantă în privința faptului că percheziția poate constitui o “acuzatie în materie penală” în sensul articolului 6 § 1 din Convenție, în cazul în care percheziția a produs “repercusiuni importante asupra situației (persoanei)” (Ommer v. Germania (nr.2), hotărârea din 13 noiembrie 2008, § 69; Coeme și alții v. Belgia, hotărârea din 22 iunie 2000, § 133; Barry v. Irlanda, hotărârea din 15 decembrie 2005, § 35; Barry v. Irlanda, hotărârea din 15 decembrie 2005, § 35; Novikas v. Lituania, hotărârea din 20 aprilie 2010, § 23; Strategies și Communications și Dumoulin v. Belgia, hotărârea din 15 iulie 2002, § 42; Lindkvist v. Danemarca, decizia din 9 septembrie 1998, § 2).

31. Astfel, în cauza Novikas v. Lituania, Curtea Europeană a menționat că percheziția în sine afectează în mod substanțial situația persoanei chiar dacă ca urmare a acesteia autoritățile nu identifică nimic relevant pentru investigarea cauzei (hotărârea din 20 aprilie 2010, § 23).

32. Însă, Curtea menționează că situația este distinctă când percheziția are loc în legătură cu investigarea unei infracțiuni unde este vizată o altă persoană și care are ca scop ridicarea de obiecte și documente relevante cauzei. În acest caz, persoanei nu-i va fi recunoscută calitatea de bănuیت, pentru că acțiunea procedurală nu se efectuează în raport cu aceasta (a se vedea, Lehtinen v. Finlanda (nr.2), 8 iunie 2006, § 30; Havas v. Ungaria, hotărârea din 13 noiembrie 2014, § 21)

33. De asemenea, în cauza Zosymov v. Ucraina (hotărârea din 7 iulie 2016, § 84), Curtea Europeană a constatat că, deși reclamantul era menționat în mandatul de efectuare a percheziției ca “suspect”, având în vedere că acestuia nu i-au fost înaintate acuzații formale în timpul anchetei, autoritățile au refuzat să îi atribuiască calitatea de “suspect” pentru că nu existau suficiente probe pentru a-l bănuї de săvârșirea unei infracțiuni și că nu au fost întreprinse alte acțiuni de urmărire penală în privința acestuia, percheziția efectuată la apartamentul

reclamantului nu a afectat situația personală a acestuia de o manieră comparabilă cu cea a unui suspect din cadrul unei proceduri penale.

34. *Din cele menționate, Curtea relevă că aprecierea existenței sau a absenței unor “repercusiuni importante pentru situația (persoanei)” reprezintă factorul determinant în procesul de calificare a percheziției atât sub aspectul unei “acuzații în materie penală”, în sensul articolului 6 § 1 din Convenție, cât și sub aspectul dispozițiilor articolului 63 alin.(1¹) din Codul de procedură penală.*

35. *În acest sens, legislatorul le-a acordat organelor de urmărire penală și instanțelor de judecată competența de a aprecia, în fiecare caz concret, dacă acțiunile procedurale efectuate în cadrul urmăririi penale au produs sau nu repercusiuni importante pentru situația persoanei și dacă, în consecință, persoanei trebuie să-i fie recunoscută calitatea de bănuیت în sensul alin.(1¹) al articolului 63 din Cod, având în vedere particularitățile fiecărui caz concret. ...”.*

Totodată, în Hotărârea sa nr. 26 din 23.11.2010, pct. 8, Curtea Constituțională a reținut că :
”... În sensul normelor constituționale, recunoașterea calității de bănuیت se aplică în interesul persoanei, pentru apărarea sa, persoana dobândind astfel drepturi suplimentare, reglementate de art. 64 CPP (să știe de ce este bănuیت, să fie audiat în prezența apărătorului, să ceară recuzarea persoanei care efectuează urmărirea penală ș.a.).

În unele sisteme constituționale nu se atestă categoria de bănuیت, după cercetările de rigoare persoanei fiindu-i înaintată învinuirea. Nici sistemul nostru de drept nu prevede obligativitatea recunoașterii persoanei în calitate de bănuیت, aceasta se aplică la discreția organului de urmărire penală sau a procurorului, cărora le aparține dreptul de a alege direcțiile juste de exercitare a urmăririi penale. Astfel, organul de urmărire penală, dacă dispune de probe suficiente, poate înainta direct învinuirea.

Recunoașterea calității de bănuیت presupune nu numai drepturi procesuale, dar și restrângerea drepturilor constituționale legate de libertatea persoanei, dreptul la libera circulație ș.a. Și în cazul recunoașterii calității de bănuیت pe cel de-al treilea temei – prin ordonanță – persoana este supusă unor restrângeri: imposibilitatea legalizării unor acte (spre exemplu, de identitate), consemnarea faptului respectiv în cazierul judiciar, în cazul când persoana este nevinovată – suferința psihologică, cauzată de suspectarea de comiterea unei infracțiuni, atitudinea societății și a victimei ș.a. În acest aspect Curtea Constituțională nu este de acord cu opinia plenului Curții Supreme de Justiție, expusă în Hotărârea nr.7 din 04.07.20057 , conform căreia “pornirea urmăririi penale, recunoașterea persoanei în calitate de bănuیت, punerea persoanei sub învinuire, dispunerea efectuării unei expertize nu afectează drepturi sau libertăți constituționale”.

Raportând criteriile expuse supra la circumstanțele cauzei penale examinate, instanța apreciază faptul că acuzația penală a fost înaintată oficial inculpatului, Lopatiuc Marian, odată cu pornirea urmăririi penale, adică la data de 23.02.2015, or în conținutul acestei ordonanțe este constatat că, prin acțiunile sale Lopatiuc Marian a cauzat SRL Betrans un prejudiciu material în proporții deosebit de mari în sumă de 242720 lei.

În acest sens, este relevantă și jurisprudența în materie a CțEDO, din care rezultă că calitatea de bănuیت o are nu doar persoana care a fost recunoscută oficial astfel, dar și persoana în privința căreia se întreprind măsurile procesuale ce denotă o bănuială din partea organului de urmărire penală despre implicarea ei în comiterea infracțiunii, cum ar fi pornirea urmăririi penale în privința persoanei concrete (cauza Eckle v. Germania pct. 73).

Astfel, având în vedere faptul că inculpatul Lopatiuc Marian de la începerea urmăririi penale și declanșarea procesului penal, de la data de 23.02.2015, nu a fost invitat în fața reprezentantului organului de urmărire penală pentru a i se aduce la cunoștință ordonanța de începere a urmăririi penale și a depune declarații asupra învinuirilor care i se aduc, or, în partea descriptivă a ordonanței de pornire a urmăririi penale fără echivoc s-a indicat că prin acțiunile sale Lopatiuc Marian a cauzat prejudiciu material în proporții deosebit de mari SRL „Betrans”, instanța apreciază aceste circumstanțe ca fiind de natură să confirme faptul că Lopatiuc Marian a fost acuzat în materie penală de la momentul declanșării urmăririi penale, adică de la 23.02.2015. Anume de la această dată urmează a fi calculată obținerea de către Lopatiuc Marian a calității de bănuît, iar în consecință, acestuia îi putea fi înaintată învinuirea nu mai târziu de data de 23.05.2015.

În așa mod, pornirea urmăririi penale în personam are valența unei acuzații în materie penală. Pornirea urmăririi penale în personam, în privința lui Lopatiuc Marian, și neinformarea acestei persoane despre dreptul la apărare, în timp ce legislația națională prescrie în mod imperativ informarea bănuîtilui despre acuzațiile aduse și drepturile procesuale în termen de 5 zile (cu anumite excepții care nu sunt relevante cazului din speță), nu se conciliază cu principiile de drept ale unui proces echitabil.

Instanța de judecată reține că, deși, în pct. 3 în partea dispozitivă a ordonanței de începere a urmăririi penale din 23.02.2015 (f.d.94, vol I), este indicat despre necesitatea informării persoanelor interesate despre hotărârea adoptată, la materialele cauzei penale nu se regăsește vre-un înscris (act, scrisoare, recipisă, informație) referitor la comunicare ordonanței respective părților interesate, inclusiv, inculpatului Lopatiuc Marian.

Deci, termenul de atribuire lui Lopatiuc Marian a statutului de bănuît urmează a fi calculat de la 23.02.2015 - data emiterii ordonanței, prin care a fost pornită urmărirea penală, indiferent dacă organul de urmărire penală a respectat sau nu obligația de a-i aduce la cunoștință bănuîtilui această ordonanță și informația despre drepturile procedurale, obligație inserată la art.63 alin. (1¹) Cod de procedură penală.

Concomitent cu pornirea urmăririi penale, organul de urmărire penală a stabilit că prin acțiunile sale Lopatiuc Marian a cauzat prejudiciu material în proporții deosebit de mari SRL „Betrans”, care a constituit obiectul cercetărilor în cauza penală nominalizată, acțiunile constatate fiind imputate anume lui Lopatiuc Marian.

La 08.06.2015, Lopatiuc Marian a fost pus sub învinuire, fapt realizat în afara termenului de trei luni, adică contrar prevederilor art. 63 alin. (2) pct. 3), alin. (3) Cod de procedură penală. Or, din materialele cauzei rezultă că calitatea de bănuît a lui Lopatiuc Marian, se impunea a fi calculată din momentul pornirii urmăririi penale, și anume din 23.02.2015 până la 23.05.2015, dată după care organul de urmărire penală urma în mod obligatoriu și necondiționat să-l scoată de sub urmărire penală..

Potrivit jurisprudenței CțEDO, dreptul de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceiași faptă nu este unul absolut. Însă, Curtea Constituțională în pct. 6 a Hotărârii nr. 26 din 23.11.2010, a statuat că cadrul legal național instituie excepții de la acest drept doar la art. 287 Cod de procedură penală, potrivit căruia reluarea urmăririi penale se admite numai dacă „fapte noi sau recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată”.

La caz, însă, organul de urmărire penală a admis o ingerință în garanțiile prevăzute de art. 22 Cod de procedură penală, anume în dreptul de a nu fi urmărit de mai multe ori pentru aceiași

faptă, drept prevăzut și în art. 4 al Protocolului nr.7 a Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale și art. 21 din Constituția R. Moldova, deoarece după încetarea de drept a calității de bănuț, organul de urmărire penală era în drept, în cazul apariției unor fapte noi sau recent descoperite, ori descoperirii unui viciu fundamental, de a relua urmărirea penală în conformitate cu art. 287 Cod de procedură penală, însă nu a fost emisă o ordonanță motivată în acest sens, potrivit art. 255 Cod de procedură penală. Așa cum, nu a fost emisă o ordonanță de scoatere a lui Lopatiuc Marian de sub urmărire penală la data de 23.05.2015, ceea ce prin sine nu omite dreptul lui Lopatiuc Marian de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă, deci nu exclude existența circumstanțelor care exclud tragerea repetată a acestuia la răspundere penală pentru perioada de după 23.05.2015 până în prezent.

Astfel, potrivit art. 63 alin. (3) raportat la art. 284 Cod de procedură penală, se stabilește reabilitarea și finalizarea oricăror acțiuni de urmărire penală în privința lui Lopatiuc Marian la expirarea termenului de 3 luni de menținere în calitate de bănuț, adică începând cu data de 23.05.2015, iar la momentul actual al judecării cauzei legea stabilește necesitatea încetării procesului penal.

Mai mult, actele de urmărire penală îndeplinite de organul de urmărire penală (procuror) în perioada de după 23.05.2015 sunt lovite de nulitate atât în temeiul prevederilor art. 251 Cod de procedură penală, cât și în temeiul faptului că sunt contrare principiului de drept aplicat în jurisprudența națională și internațională - dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori, ce corespunde hotărârii Curții Constituționale menționate, Constituției R.M. și prevederilor CEDO.

Cu referire la alegațiile părții apărării privind încălcarea regulii specialității, instanța de judecată nu le poate reține din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 543 alin. (1) Cod de procedură penală, persoana care a fost extrădată de un stat străin nu poate fi trasă la răspundere penală și condamnată, supusă executării pedepsei, precum și transmisă unui stat terț spre pedepsire, pentru infracțiunea săvârșită de ea pînă la extrădare, pentru care ea nu a fost extrădată, dacă în privința acestei cauze lipsește consimțământul statului străin care a extrădat.

Potrivit înscrisurilor din dosar se atestă că Lopatiuc Marian a fost extrădat la cererea Procuraturii sect. Centru mun. Chișinău în cadrul cauzei penale nr. 2015970333 pornite conform semnelor componenței de infracțiune prevăzute de art.190 alin. (5) Cod penal.

Din răspunsul Procuraturii Generale a Ucrainei din 24.03.2017 se reține că a fost eliberat consimțământul de atragere la răspundere penală a lui Lopatiuc Marian pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art.190 alin. (5), 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, cauză distinctă de cea pe care a fost extrădat Lopatiuc Marian, ca urmare se atestă consimțământul de atragere la răspundere penală în prezenta cauză.

Cu referire la alegațiile părții apărării privind încălcarea termenului urmăririi penale instanța de judecată nu le poate reține din următoarele considerente.

Potrivit art. 251 alin.(1) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decît prin anularea acelui act.

Iar conform alin.(4) al aceluiași articol, încălcarea oricărei alte prevederi legale decît cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – cînd partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – cînd partea ia cunoștință de

materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

La caz, instanța de judecată menționează că în perioada 25.07.2015 -29.07.2017, invocată de partea apărării, nu au fost efectuate acțiuni de urmărire penală în privința lui Lopatiuc Marian.

În plus, din dispoziția art. 230 alin.(2) Cod de procedură penală rezultă că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen, or, pe parcursul urmăririi penale inculpatul și apărătorul său nu au invocat încălcările date de procedură, astfel ca urmare instanța de judecată nu va lua în considerație poziția părții apărării privind încălcarea termenului urmăririi penale.

Potrivit art. 391 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

În consecință procesul penal de învinuire a lui Lopatiuc Marian în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, urmează a fi încetat.

În conformitate cu art.396 pct.3) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de achitare sau de încetare trebuie să cuprindă dispoziția de revocare a măsurii preventive, dacă o astfel de măsură a fost aplicată.

Măsura preventivă aplicată inculpatului Lopatiuc Marian a încetat de drept.

În conformitate cu art.396 pct.4) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de achitare sau de încetare trebuie să cuprindă dispoziția de revocare a măsurilor de asigurare a acțiunii civile și a eventualei confiscări speciale, dacă astfel de măsuri au fost luate.

Din materialele cauzei rezultă că măsuri de asigurare a acțiunii civile nu au fost luate.

Potrivit art. 397 pct.(1) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare, precum și al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă hotărîrea cu privire la acțiunea civilă înaintată sau hotărîrea pronunțată din oficiu de către instanță referitor la repararea pagubei.

Referitor la acțiunea civilă depusă de reprezentatul părții vătămate SRL „Betrans” administrator Sapojnic Valeriu, instanța o va lăsa fără soluționare în procesul penal, fapt ce nu împiedică persoana care a inițiat acțiunea civilă de a o intenta în ordinea procedurii civile.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.13 CPP al RM la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea cu privire la corpurile delictelor.

Corpuri delictelor nu sunt.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 338; 384-385; art. 390, 391; 392-394, 396 CPP, instanța de judecată,-

hotărăște:

Se achită Lopatiuc Marian *****, IDNP *****, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de 186 alin.(2) lit.d) Cod penal pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de către inculpat.

Se încetează procesul penal de învinuire a lui Lopatiuc Marian *****, IDNP ***** în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, din motiv că există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală.

Acțiunea civilă depusă de reprezentatul părții vătămate SRL „Betrans” administrator Sapojnic Valeriu, se lăsa fără soluționare în procesul penal, fapt ce nu împiedică persoana care a inițiat acțiunea civilă de a o intenta în ordinea procedurii civile.

Sentință cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Sentința motivată pronunțată în ședință publică la 03 mai 2023.

Președinte de ședință
Judecătorul
DVORNIC

Octavian